AYLIK MİZAH DERGİSİ • YIL : 8

KASIKATÜR

SAYI : 92 • KASIM / 2000

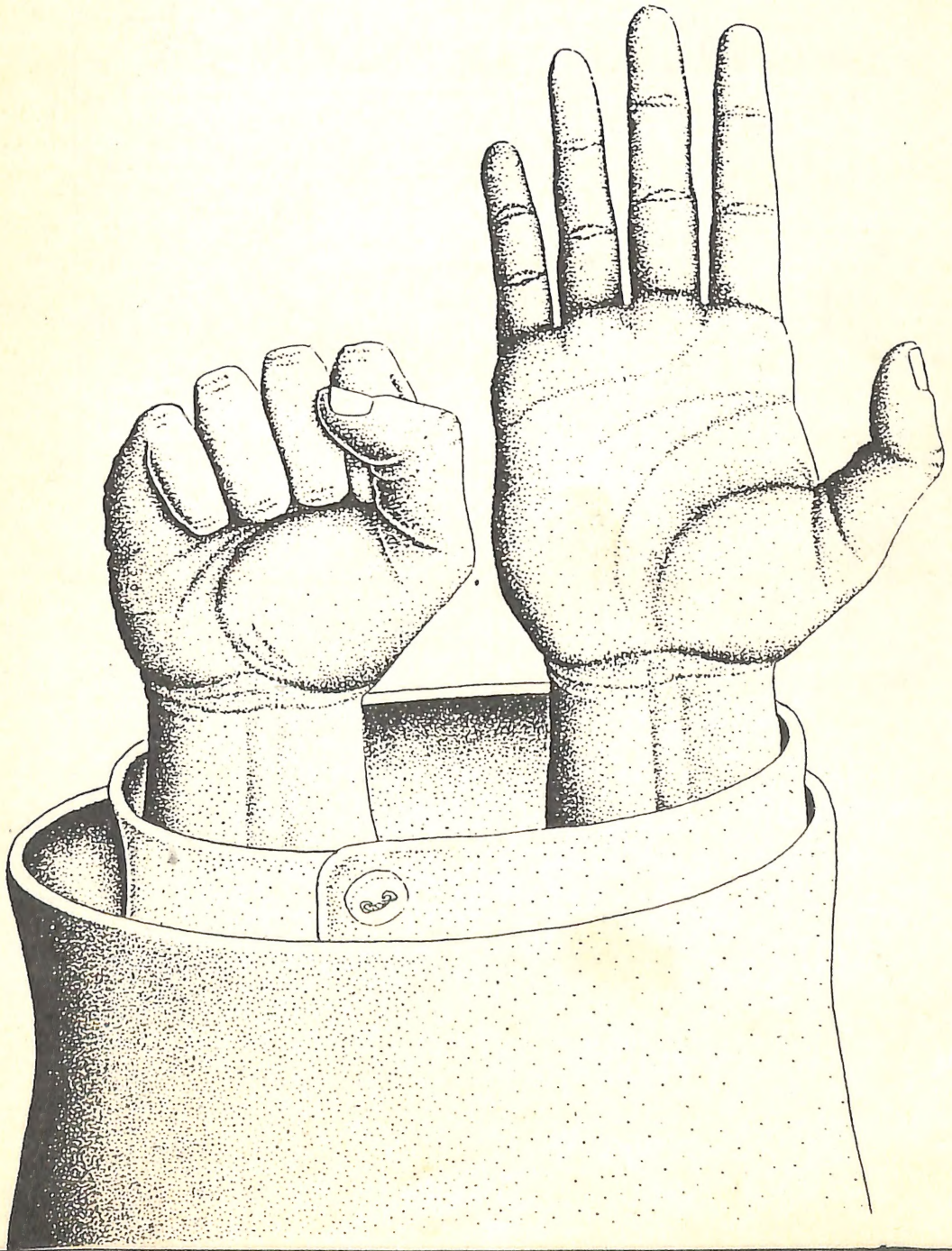

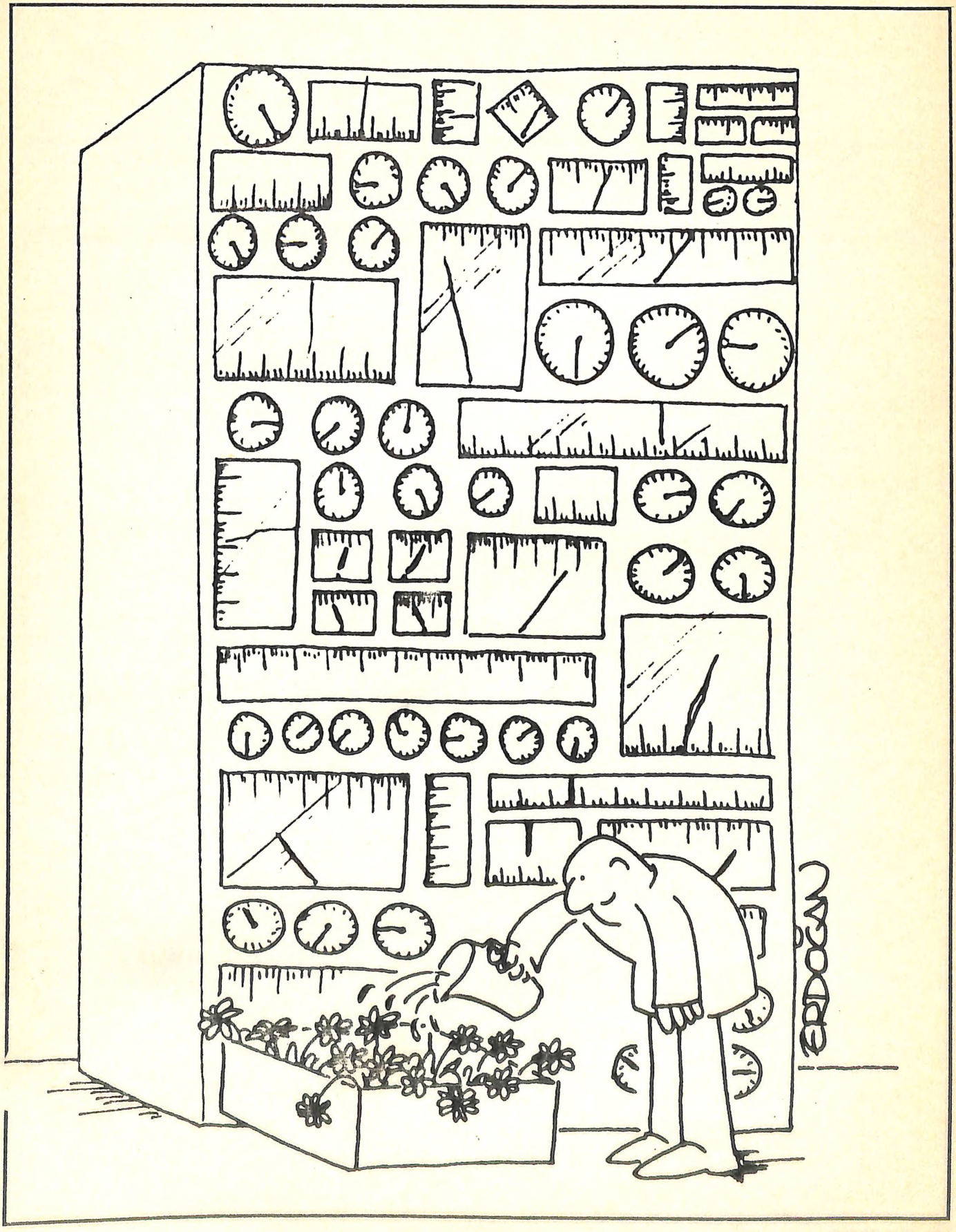

ERDOĞAN BAŞOL

SAHİBİ VE YAYIN YÖNETMENİ
KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİ
ANKARA TEMSİLCİLİĞİ ADINA
METİN PEKER

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
MURAT ÖZMENEK

YAYIN KURULU
BÜLENT OKUTAN
CUMHUR GAZİOĞLU
HİCABİ DEMİRCİ
OKTAY BİNGÖL
ORHAN TÜLEYLİOĞLU
MURAT SAYIN

KATKIDA BULUNANLAR
ALİ ULVİ ERSOY
ALİ ŞUR
ALİ ŞÜKRÜ FİDAN
AHMET ERKANLI
AKIN ÖNDER
BAYRAM ALİ KARA
CEM KOÇ
CEM KENAN ÖNGÜ
CEMAL ARIĞ
CEZMİ ERMİŞ
CİHAN DEMİRCİ
ERDOĞAN KARAYEL
ERGİN GÜLEN
EROL ÖZDEMİR
ERAY ÖZBEK
FETHİ DEVELİOĞLU
HÜSEYİN ATABAŞ
HÜSEYİN TANYERİ
HASAN CEYLAN
HASAN UYSAL
HASAN SEÇKİN
GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU
İBRAHİM TAPA
İZEL ROZENTAL
İSMET LOKMAN
KADİR DOĞRUER
MEHMET BALTAOĞLU
METE GÖKTÜRK
MÜMTAZ İDİL
MUSTAFA BİLGİN
NECATİ ABACI
NURİ BİLGİN
OĞUZ GÜREL
ÖZCAN ÇALIŞKAN
ÖZGÜR ARHAVİLİ
RUHİ TEK
TONGUÇ YAŞAR
SEÇKİN TEMUR
SEMİH POROY
SERDAR ÇAKIRER
YENER ÇAKMAK

DERGİ TEMSİLCİLİKLERİ
Bursa/Mümin Bayram/izmir·Cem Koç/
Trabzon·Adnan Taç/Sinop·Seyit Saatçi
Zonguldak·Kürşat Coşkun

DİZGİ: DAMAR LTD. ŞTİ. · ANKARA
Özveren Sok. 3/8 Demirtepe Tel: 0.312. 232 01 11

BASKI: YORUM MATBAACILIK · ANKARA
Fevzi Çakmak Sok. 15/A Tel: 0.312. 229 00 76

İRTİBAT VE YAZIŞMA ADRESİ:
Konur Sok. 31/10 Kızılay-ANKARA Tel-Faks: 0.312. 417 37 28

POSTA ÇEK NO: 104902 METİN PEKER
Altı Ay: 13.200.000 TL - Bir Yıllık: 26.400.000 TL.
Altı Ay: 12.000.000 TL. Bir Yıllık: 24.000.000 (Resmi Dairelere)

KAPAK KARİKATÜRÜ: KAROL CİZMAZİA (SLOVENYA)

Karikatür Dergisi'ndeki eserler yazılı izin alınmadan kesinlikle yayımlanamaz.

BIYIKALTI
MASAALTI
KOLTUKALTI
HASIRALTI
PANGAALTI
YERALTI
DENİZALTI
ÇINARALTI
SAMANALTI
AĞAÇALTI
KEMERALTI
BAŞALTI
DİLALTI
DERİALTI
GÖZALTI
GÖTALTI
PENALTI!

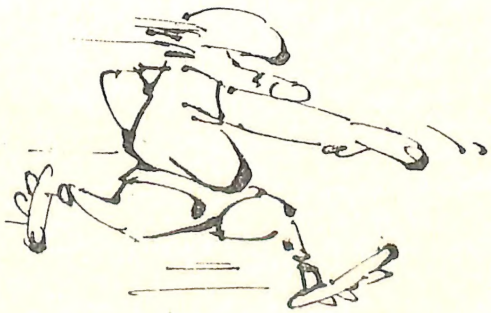

EVRİM!

CAFER ZORLU

MAKSAT MUHABBET

hASAN uYSAL

Ermenileri Kesmeyelim de Besleyelim mi?

Ben önce bu güncel konuyu yazayım da, bunun Karikatür Dergisi'ne uyup uymadığına sonunda karar verin. Pek de akıllı olmayan, çevrenin kışkırtması ile, birbirlerine sarılacakları yerde boğazlayan iki halktan söz ediyorum: Ermeniler ve Türkler!

Ermeni devleti 27 asır öncesine dayanıyor. MÖ 6. yy'da kurulmuş Ermenilerin bu devletinin adı Urartu Krallığı. Türkler ise, yavaş yavaş Orta Asya'dan başını çıkartıp, ondan sonra da habire devletler kurup, parçalayıp, birbirleriyle bile savaşıp bu devletleri batırırken Ermenilerle pek ilişkileri olmuyor. Ne ki, 13. yüzyıla gelindiğinde, Anadolu'da kurulan Osmanlı İmparatorluğu'nun bir parçası oluyor Türkler ve bu tarihten 3 asır sonra, Osmanlı imparatorluğu aracılığı ile Türklerle Ermeniler buluşuyor.

Niye? Çünkü Pers ve Osmanlılar, Urartu'yu yutuveriyor. Böylece 16. ve 17. yüzyıl boyunca Ermeniler, Osmanlı ile Perslerin arasında bir cazibe alanı olarak kalıyor. Niye cazibe alanı, çünkü Batı ile Doğu arasındaki ticarette önemli işlev sahibi Ermeniler. Örneğin Osmanlı'dan daha çok tüccar ve zanaatkâr olarak yaşıyor, hele Tanzimat sonrası memur Ermenilerin sayısı rekor seviyeye ulaşıyor. Öyle ya, Osmanlı'nın "akılsız, cahil, köylü" diye aşağıladığı, sadece savaşlarda kullandığı köylü Türkler, okumaz yazmaz halleriyle devlete memur, maarife kâtip, dışişlerine diplomat olacak değil ya!

Özellikle Yunan isyanının ardından Ermenilerin yıldızı daha da parlayacak ve onların Osmanlı'ya bağlılığını belirtmek için kendilerine "millet-i sadıka" denecektir. Artık Ermeniler, Osmanlı yaşamının vazgeçilmez, asli ve saygın unsurlarıdır ki, Türkler hiçbir zaman bu saygınlık ve güvenin yarısını bulamamıştır Osmanlı'da.

Bu balayı 300 yılı aşkın süre devam edecektir, ta ki 19. asırda milliyetçilik hareketlerinin yükselişine kadar... Osmanlı'da milliyetçilik "vatan hainliğine" eşdeğer oysa. 50 çeşit milletle nasıl baş eder yoksa Osmanlı? Onun içindir ki milletin dinine, ibadetine, diline ve geleneğine ses çıkaramaz. İşte vatan hainliğine eş değer milliyetçilik, doğaldır ki Rumlar, Araplar, Arnavutlar, Sırplar gibi Ermenileri de etkileyecektir. Ermeni kültrü yeniden canlanırken, aynı zamanda Osmanlı'nın Ermeni nüfusuna, özellikle Osmanlı toprağında gözü olan, güçlü komşu ülkelerin ilgisi de birden artıverecektir. Hele ard arda hezimetler başlayınca. Nitekim 1877'de, Osmanlı-Rus savaşının ertesinde imzalanan Ayastafanos Antlaşması ile "Ermeni Sorunu" da doğmuş olacaktır. Bu anlaşmayla Ermenilerin ebesi artık Çarlık Rusya'dır. Yıl 1890'a ulaşırken Rusya'nın ebeliği altında, özellikle Doğu illerinde Ermeni milliyetçiliği doruğa ulaşacaktır, sonunda 2 Ermeni partisi doğacaktır. Bunlar "çan" manasına gelen Hınçak ile "ittifak" anlamına gelen Taşnak'tır.

Saraya jurnaller yağmaya başlar. II. Abdülhamid baştatır o zaman. Jurnalleri alınca, kızar, köpürür ve hiddetlenir. Tiz elden Ermeniler dizginlenmeli, hizaya getirilmelidir. ilk aşamada kulaklar çekilir ardından vergileri arttırılır. Ermeni milliyetçileri ayaklanır bu önlemlere karşı. Osmanlı zayıf düşmüştür, bir araya gelip ayaklanan, devletini kurtarmaktadır Osmanlı'dan ve daha da önemlisi ardlarında koca Rusya vardır. Abdülhamid dinlemez böyle şeyleri, örneğin Sasun'da vergi vermeyi reddeden Ermeni hareketi 1894 yılında, ünlü Hamidiye alayları tarafından bastırılır. Çok sayıda Ermeni öldürülür, birçok köy yakılır. Artık savaş başlamıştır. Kaybeden yok olacaktır. Ermenilerin gözü ise artık tümden Rusya'ya çevrilmiştir, nitekim I. Dünya Savaşı'nda Kafkasya'daki Ermeniler, Osmanlı'ya karşı Rusya'ya yardım etmek için gönüllü taburlar kurarlar. 1915'in başlarında ise, Osmanlı hatlarının gerisindeki Ermeniler de gönülül taburlar oluşturarak bölgedeki Müslümanları temizlemeye başlarlar. işte tam bu sırada Osmanlı yönetimi, Ermenilerin Suriye ve Filistin'e sürüleceğini açıklar. Kişisel kanım odur ki, amaç Ermenileri buraya göndermek değil, yolda tümünü yok etmektir. Nitekim bu durumu anlayan görevli iki paşa istifa edecektir ordudan. Sonuçta da bu olay gerçekleşir. Olayı küçümseyenlere göre sayıları 60-70 bindir Ermenilerin. Kimisine göre 100-200, kimilerine göre 600 bindir. Abartanlara göre bu sayı milyonları aşar, sanki durum değişecek gibi...

Çoluk çocuk, kadın erkek, genç yaşlı, varsıl yoksul, kimi vagonlarda kimi yayan yapıldak "zorunlu göçe zorlanan" bu Osmanlı vatandaşları, kimine göre "yolda ölmüş" kimine göre "ölmeleri için aç bırakılmış" kimilerine göre ise "kurşuna dizilmiş"tir. "Ermeni soykırımı" tartışması budur. Gerekçesi ne olursa olsun, bir insanlık suçu işlendiği kesin. Bir halka, topyekün, suçlu, suçsuz, kadın çocuk ayrımı yapılmadan zulüm yapıldığı kesin. Yapan kim peki, Osmanlı! türkü dışlayan, onlara "köylü, cahil, bi idrak" diyen Osmanlı!

Koca Osmanlı yıkılmış, herkes çok önceden canını ve malını kurtarmış Osmanlı'dan. Bir tek geri bıraktırılmış, cahil Türkler ve Kürtler kalmış o Osmanlı enkazının altında. Zor bela, o da Mustafa Kemal ve arkadaşlarının sayesinde, mucize eseri Türkiye Cumhuriyeti kurulmuş, dahası Osmanlı ile çatışarak. Yani TC, Osmanlı'nın devamı değil, tersine, Osmanlı'nın yüzyıllar süren esaretinden kurtulabilmiş Anadolu halkınca kurulmuş bir devlet iken, kendini Osmanlı sanan ve nasıl oluyorsa bir o kadar da Atatürkçü geçinen ahmak ve bi idrak devlet zevatı, Ermeni meselesini üstümüze yıkmış oluyor. Osmanlı Devleti'nin 700. yılını kutlayan devlet zevatını, her iki devlete de büyük olanaklar sunacağını bile bile barış yerine itiş-kakışı seçen bu iki devletin saygıdeğer zevatlarını, dedeleri Anadolu'daki Ermeni malı-mülküne el koymuş olduğu için TC'nin en muteber zengini gibi gözüken diğer muhteremleri sevgi ve muhabbetle öpüyor, hepsini ayrı ayrı kutluyor ve diyorum ki, "Ey Tanrım! Milletlere akıl dağıtırken bu ikisini niye unuttun?"

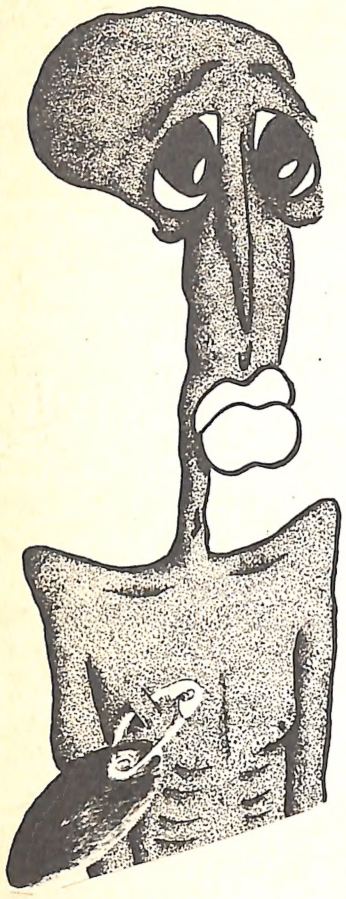

SERDAR GICIKLAR

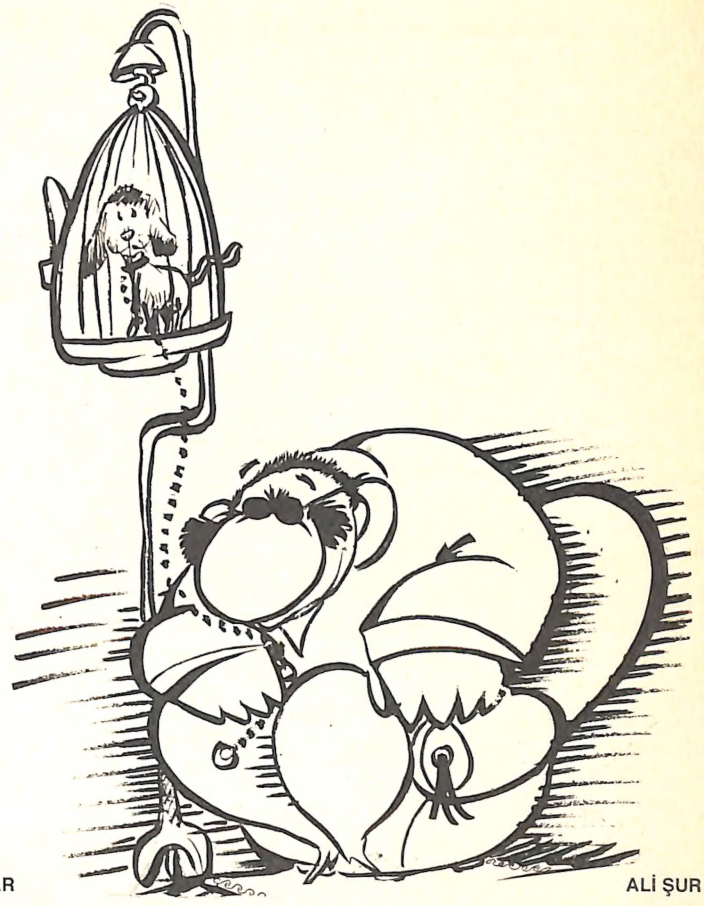

ALİ ŞUR

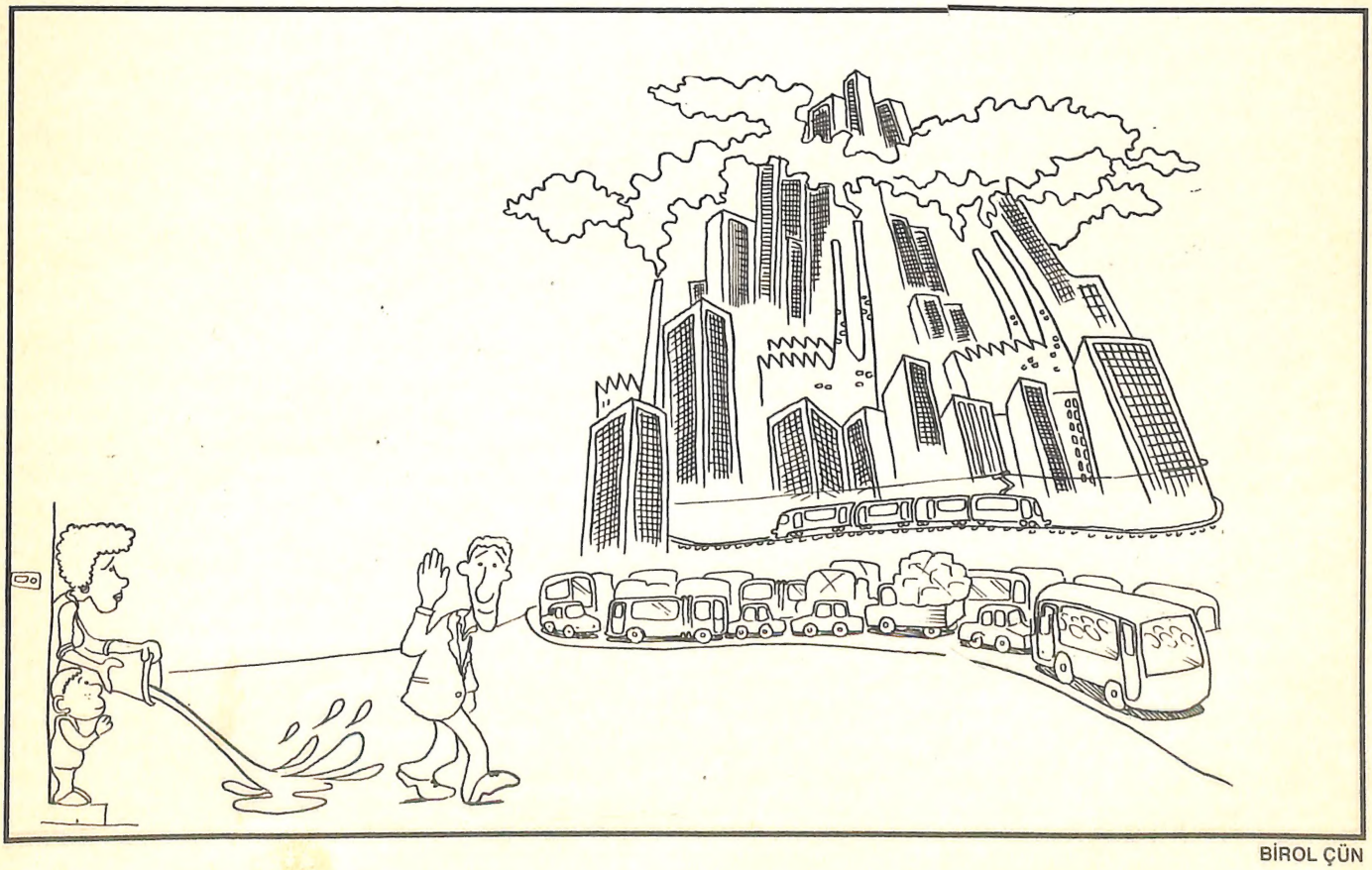

BİROL ÇÜN

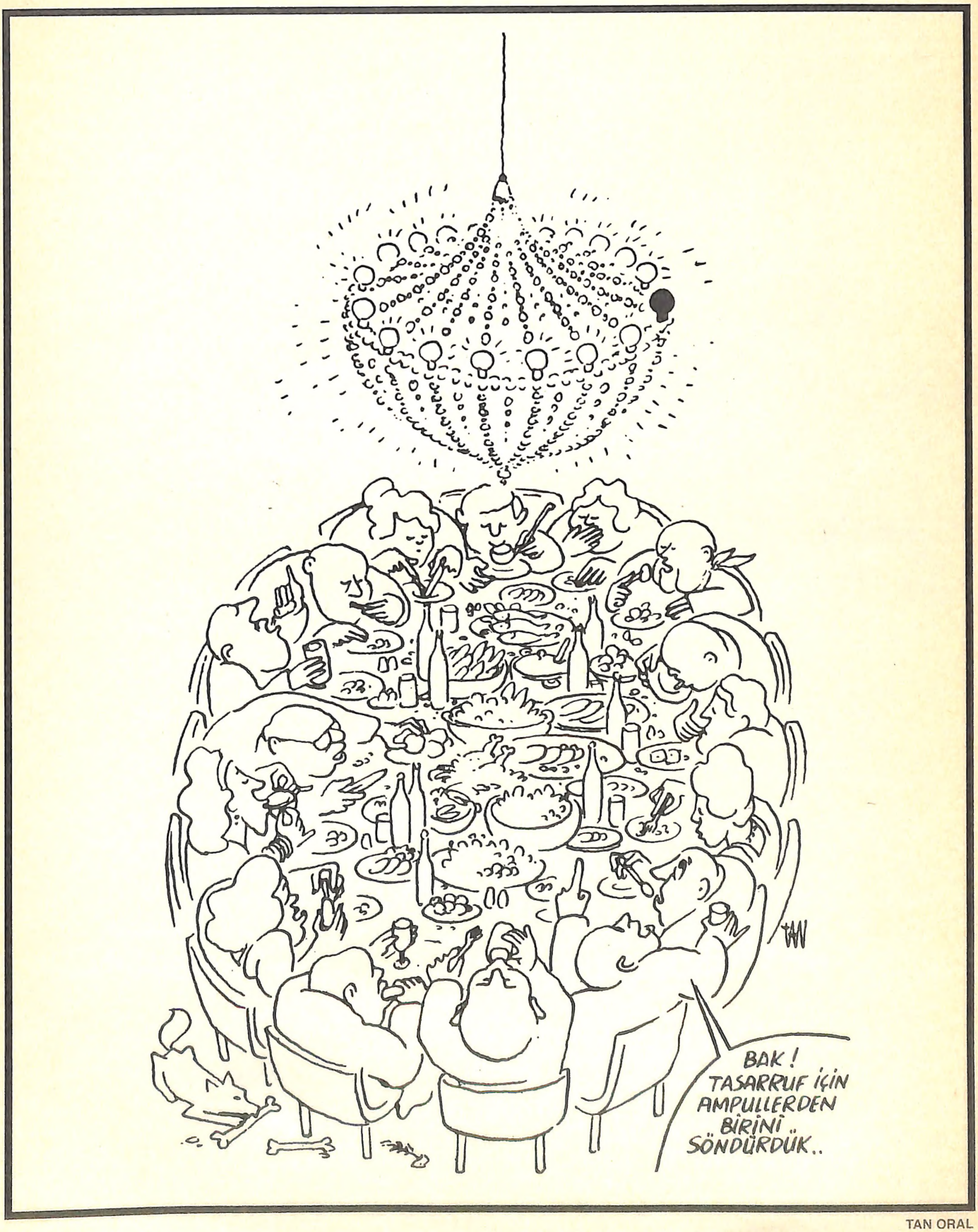

TAN ORAL

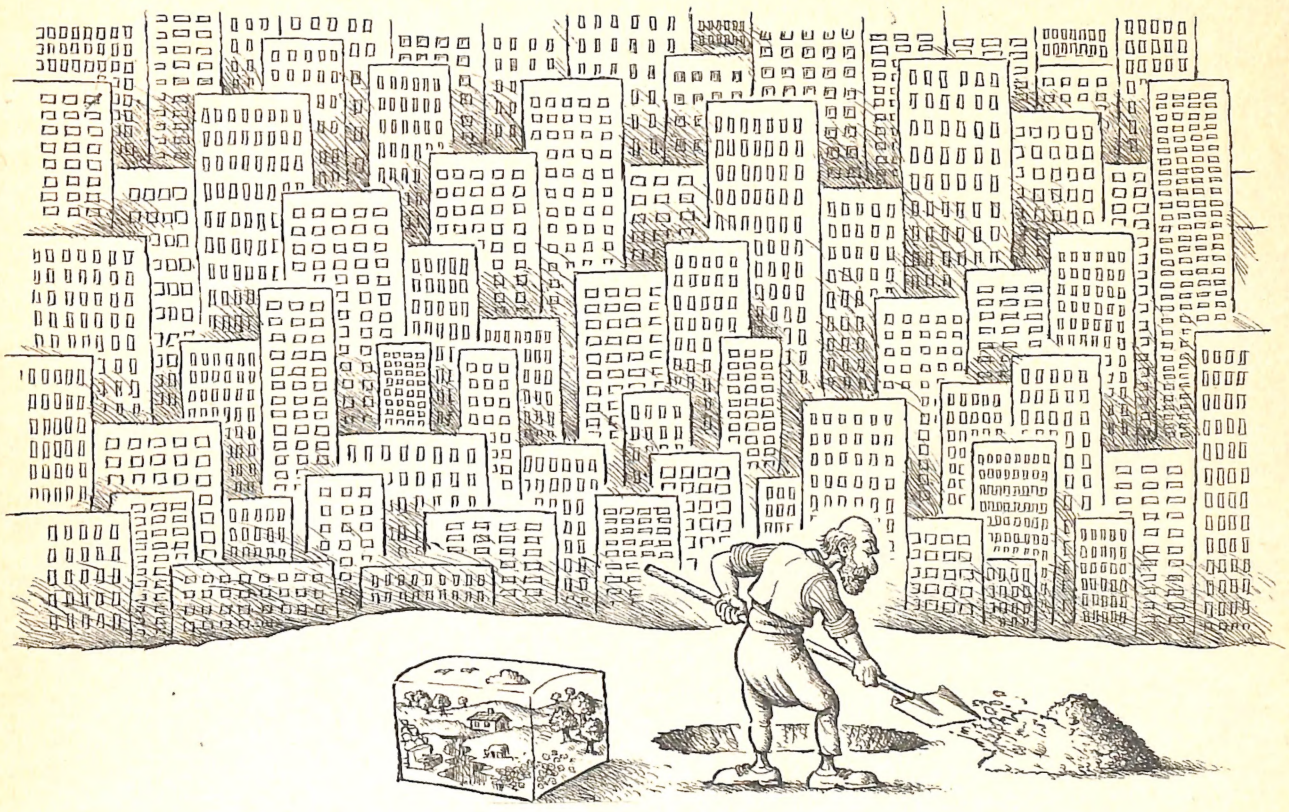

EMRE BECER

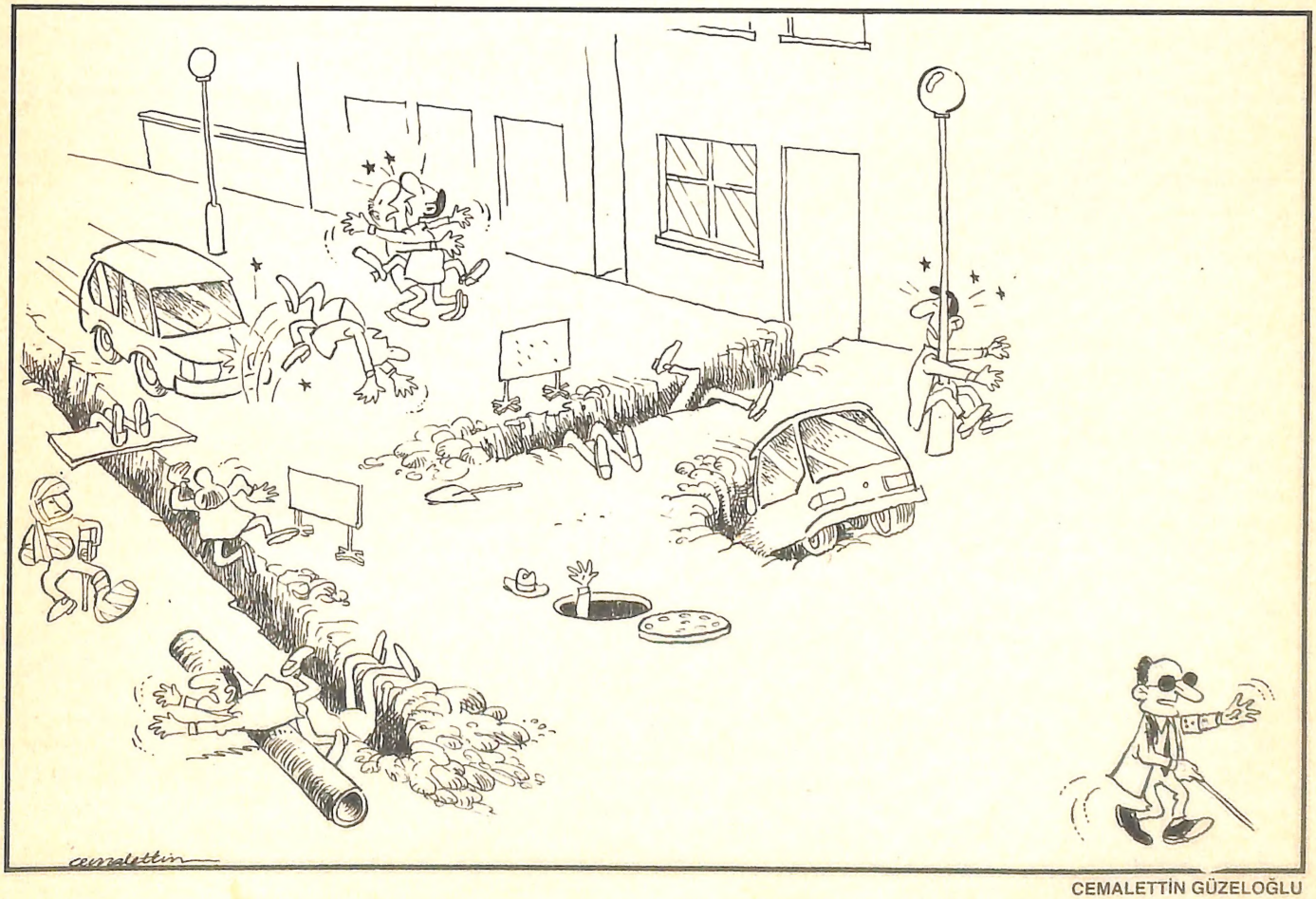

CEMALETTİN GÜZELOĞLU

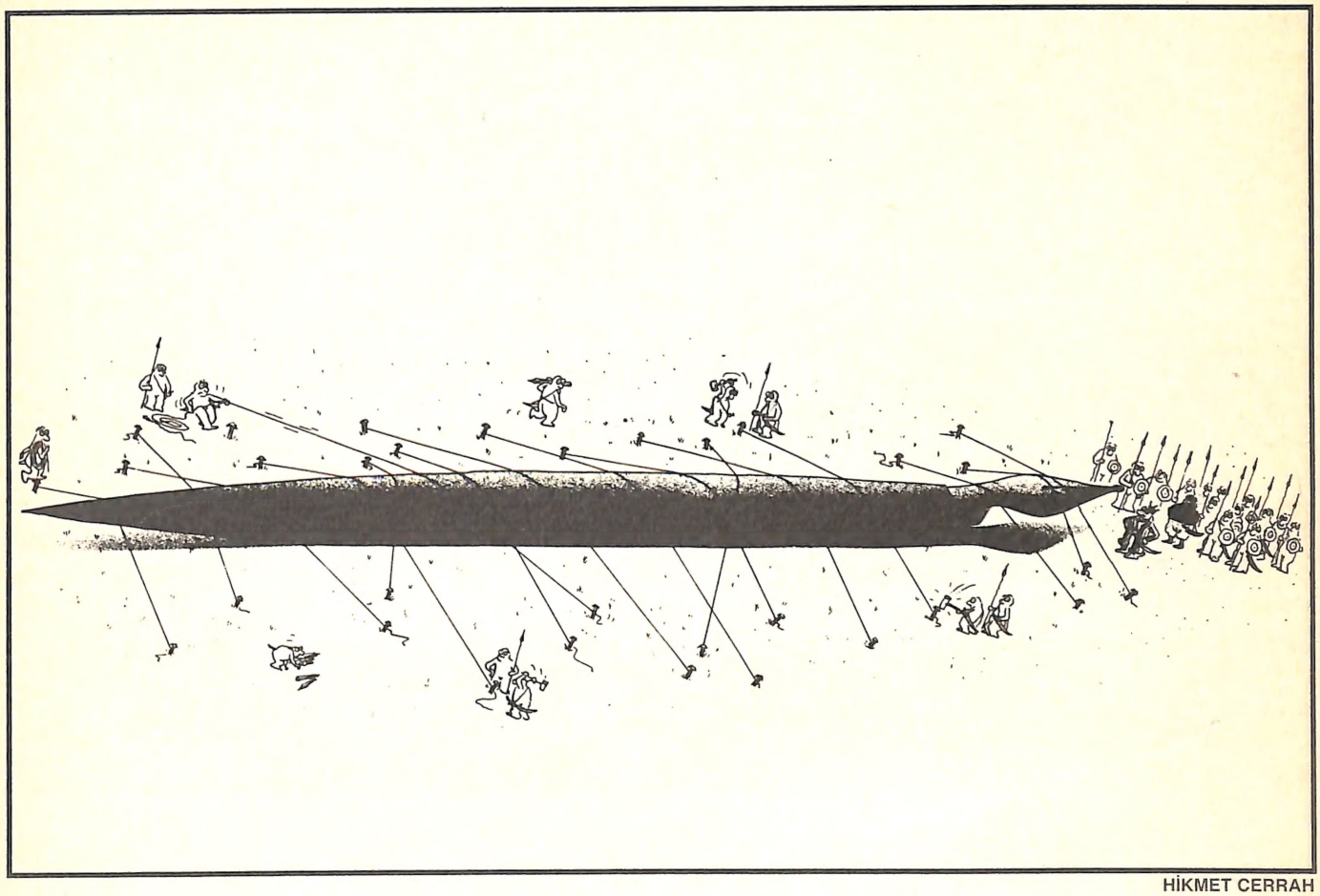

HİKMET CERRAH

RUHİ TEK TREN PENCERESİNDEN

DAYAK DİVANESİ

Haydarpaşa-Adapazarı treni her zamanki gibi ilk seferine hazırdı. Sersem tavuk gibi yolcular vagonlarda yerlerini aldı. Yarım kalan uykularına devama çalıştı.

Kış kışlığını yapmaya başlamıştı.

Elindeki "Evliya Çelebi Seyahatnamesi"nin sayfalarını çevirdi, mırıldanarak okumaya başladı:

— "Dayak divanesi Kasımpaşa'da idi. Her zaman çıplak gezerdi. İstanbul'un şiddetli soğuğunda Okmeydanı'nda kar içinde yattığı yerde mübarek yanakları terlerdi."

Yanındaki kadın dayanamadı. Mırıldayarak okuyan adama dokundu:

— Beyefendi... Sürekli nutuk atan, hazineyi yutan, düşünmeye vakit bulamayan, sürekli orada burada gezerek gönül eğlendiren yöneticilerimiz sayesinde 1630'lu yıllarda bir tane çıplak insanı sollayarak ellidokuz milyon, dokuzyüzbin beş insanı bu hale getirdi.

Uykulu uykulu genç bir ses söze karıştı:

— Suç kimde? Beş altı parti başkanının belirlediği, yalak ve salaklara oy verende mi, tek adam olmak için böylelerini aday gösterelerde mi? Demokrasi bu mu?

Kadın acı acı güldü:

— Evladım, buna demokrasi denmez, dense dense bokokrasi denir.

Makinist düdüğü uzun uzun öttürdü. Kim bilir, uykudaki yolcuların uyanmasını istiyor olabilirdi.

KONFÜÇYÜS

Haydarpaşa-Adapazarı trenine Erenköy istasyonundan binen bir grup genç daha önce başlattıkları tartışmayı vagona taşıdı.

— Konfüçyüs'e göre "insanlar arasındaki farklar bunların tabi bünye ve mizaçlarından çok edindikleri kültürden ileri gelir. Tek değişmeyenler, birinci sınıf bilgelerle en aptal kimselerdir."

Gözlüğünü düzelten genç bir başka sözle konuyu değiştirmek istedi:

— Namuslu insan, ancak kendi kendini geçmeye çalışır.

Saçlarını atkuyruğu yapmış olanı, "Mençyus" diyerek söze katıldı.

— İnsanları öldürmekten zevk duymayan kimse ülkedeki birliği sağlayabilir.

İri yarı olanı da:

— Asıl güçlük, dünyada kötü olan şeyin ne olduğunu anlatabilmektir, dedi.

Tren bir virajı hızla döndü. Yolcular sarsıldı. Sarışın kadın, göğüs kılları gömleğinden taşmış adamın kucağına düştü.

— İnsan, hatta hainlere dahi verdiği sözü tutmalıdır. Burada asıl olan adalet ve doğruluktur.

Yaşlı kadın yere baktı:

— Nerede? Nerede? diye söylendi

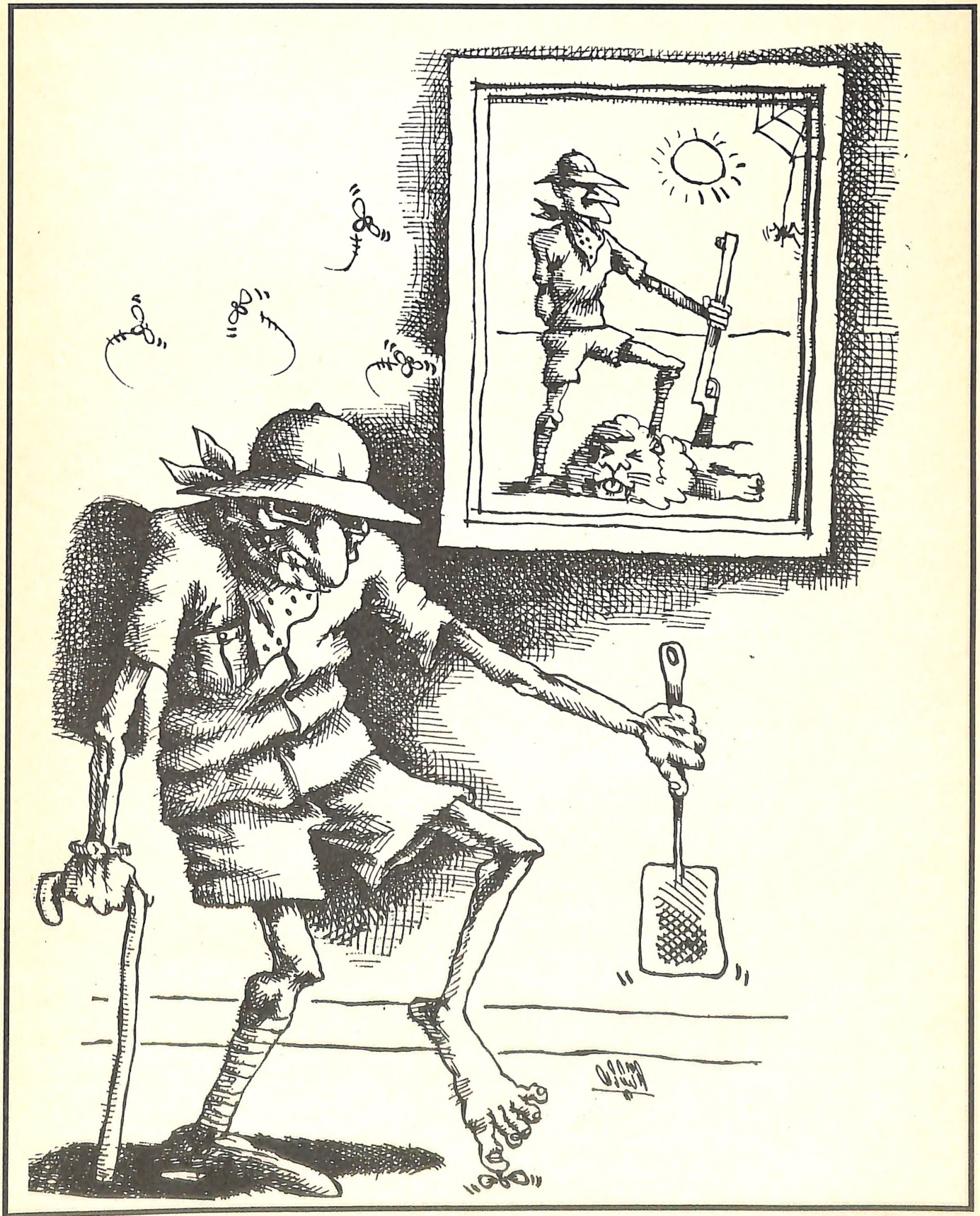

NANA NEİSTANI (İRAN)

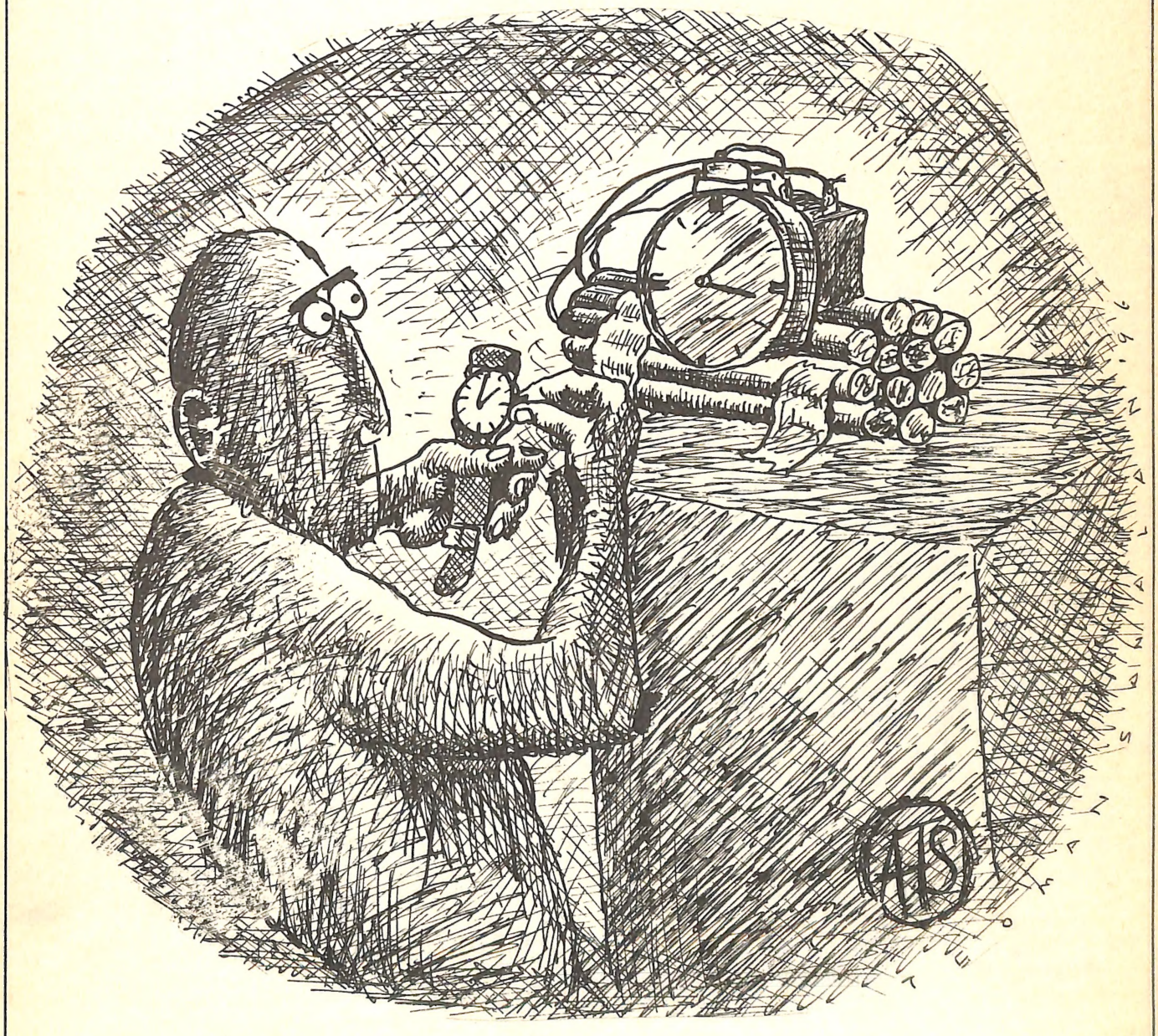

A. TEOMAN SANAL

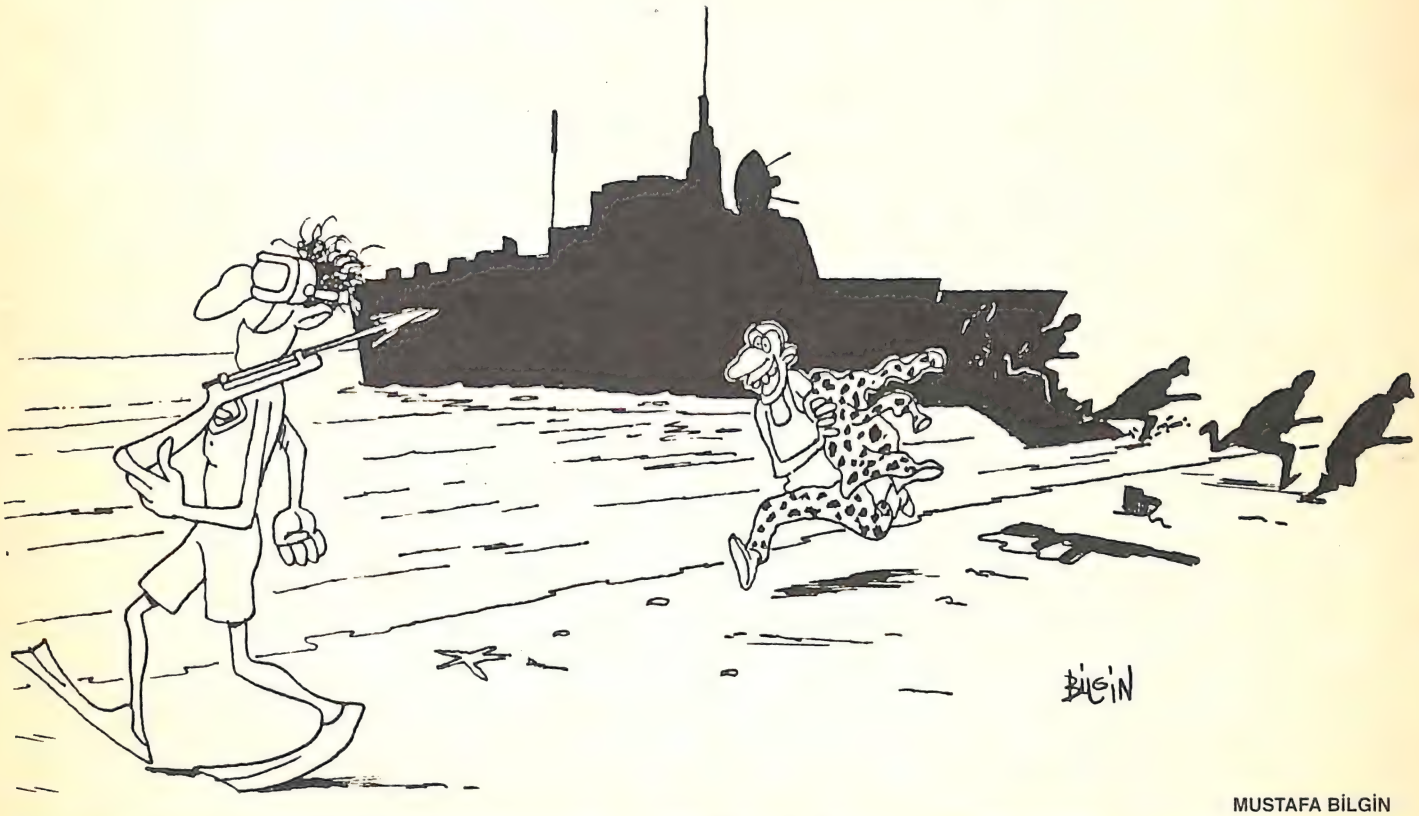

MUSTAFA BİLGİN

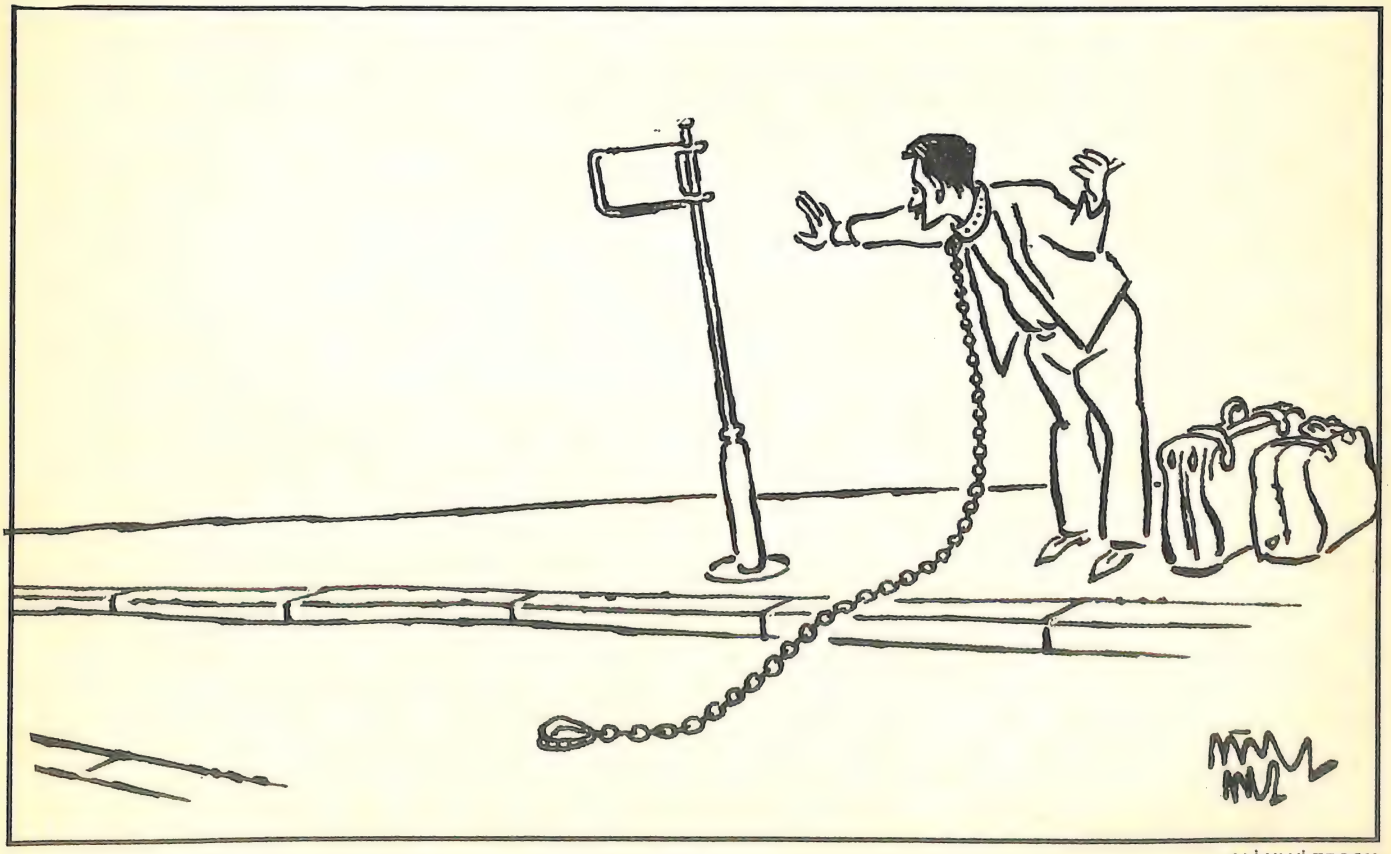

ALİ ULVİ ERSOY

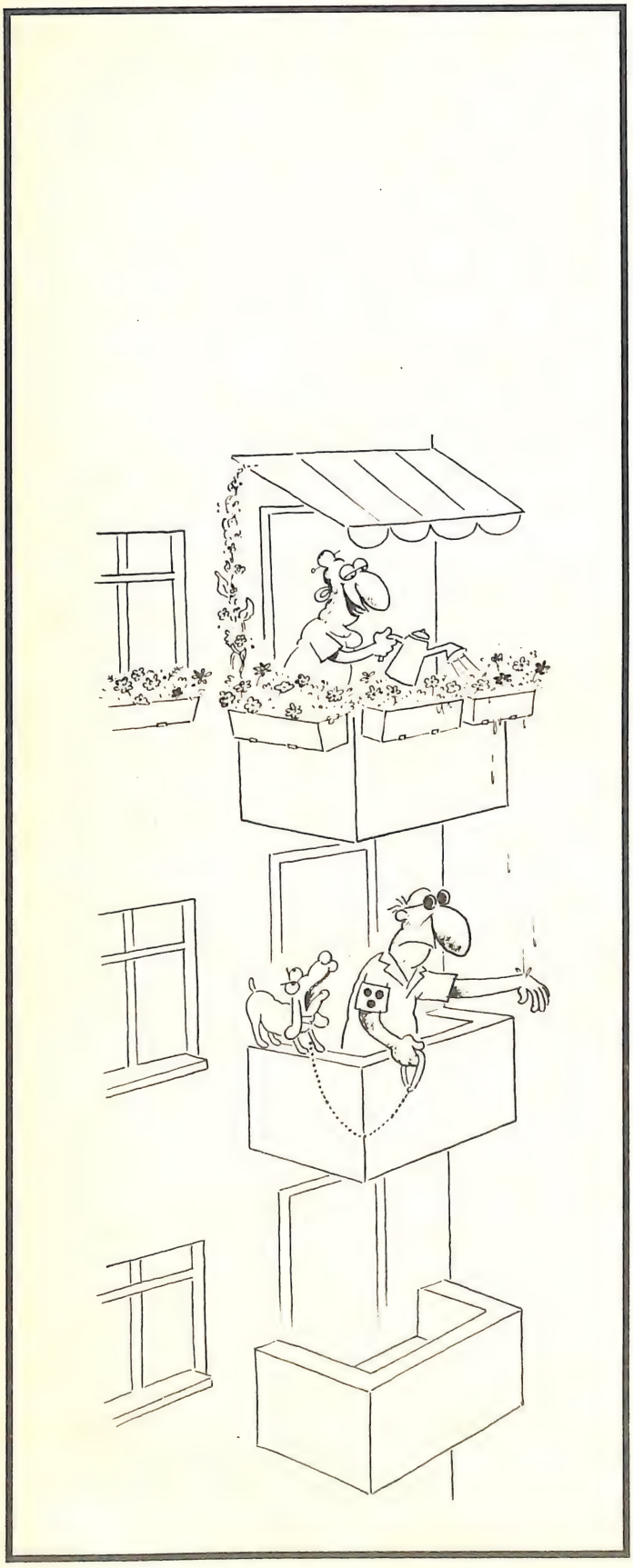

MAHMUT TİBET

EROL ÖZDEMİR

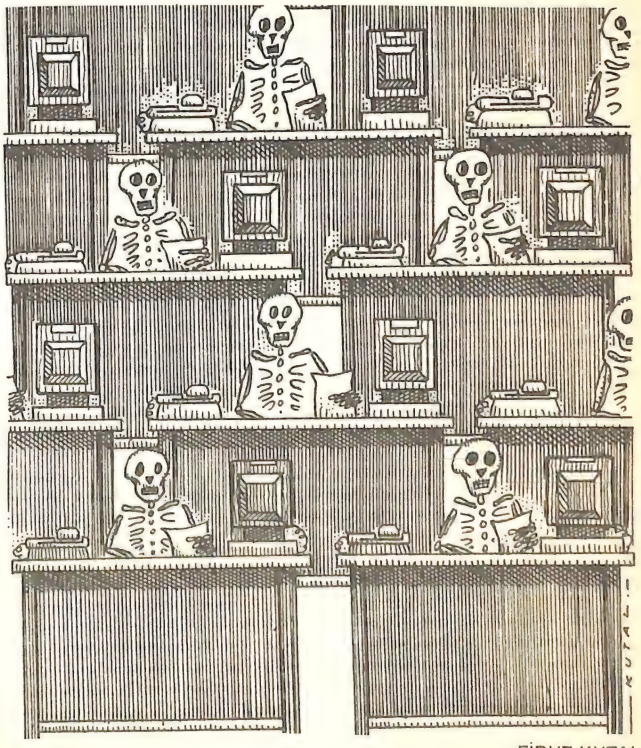

FİRUZ KUTAL

NEHAR TÜBLEK

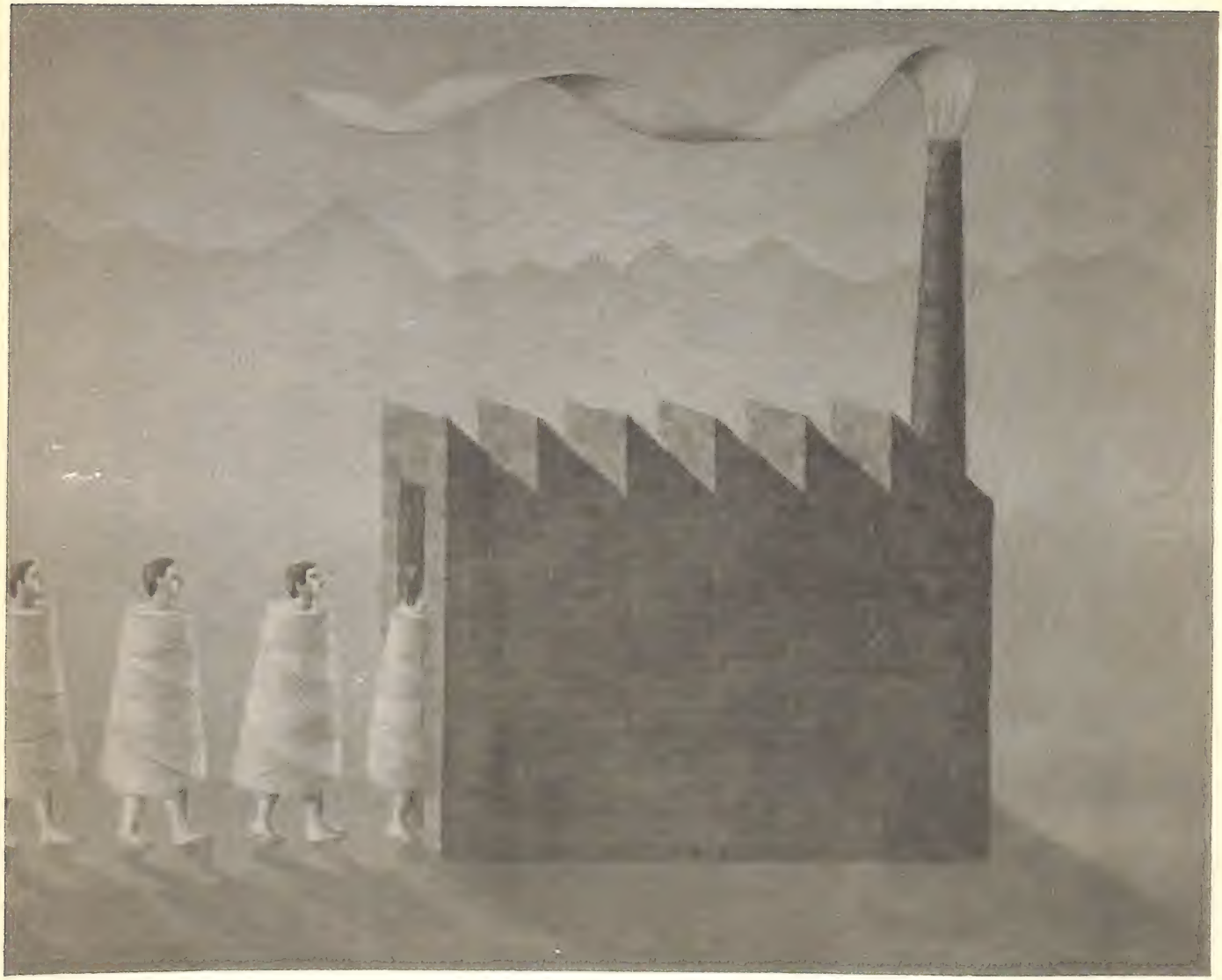

GÜRBÜZ DOĞAN EKŞİOĞLU

GÜLDÜŞÜN ÇORBASI

•

ÖZGÜR ARHAVİLİ

•

KÖŞE YAZILARININ DAYANILMAZ POZLARI

Aslında yazı başlığını "Bazı köşe yazısı yazdığını sanan; sözüm onlara yazar-ki bana göre yazan-ların resim üstü az yazılı veya yazı üstü çok resimli pozları" şeklinde atacaktım, fakat; uzun olur gemilerin direği, yanık olur yazanların yüreği diyerekten vazgeçtim iyi ki vaz'lamışım, yoksa başlık dünyanın en uzun "LLAFAİRPWİLGWYNPYİLGOGERYCHWRYNDROBWİLLANTYSİLLLİ" istasyon adından da uzun olacakmış. Beni yere göğe sığdıramayan KARİKATÜR DERGİSİ böylesi bir başlığı bir kaada nasıl sığdırırdı?..

Ötede beri kafamın istasyon olduğu, (ilginç olsun diye kafamın takıldığı demek istemiştim...) aryiyeten zekamın bazan ASANSÖR bazen de İSTASYON olan gelgitleri nedeniyle kaleme alamadığım bir konu var idi: "Köşe Yazarlarının (bazıları) yazılarının içine resimlerini etmeleri"... Bu olguyu, bir türlü zaman ayırıp karalayamamıştım. Doğrusu mizahlıyamamıştım...

Yazılarının içine veya uygun bir yerine; artistik pozlarını konuşlandıranlara oldum olası tepkili olmuşumdur. Lafın uzunu soruyorum sorumu; "Bu zat'lar niçin yazılarının içinde POZ VERME gereksinimi duyarlar?"

Yazının içine; "somurtanı mı istersin, entel imajı vermek isteyeni mi, Valentino-M. Monroe vari poz vereni..." ...eden mi?! Kısacası ne ararsan var yazdıklarında... Bazı görgüsüzler yetmezmiş gibi yazının köşesini boy resimleriyle süslerler... en çok tırlattıran da budur beni. Bunların çoğu; podyumlarda yer bulamayan seksapellerden daha seksapel artıklardır ve ulusal soytarı Levent Orangutan'ı ne kadar üzdüklerini hiç ama hiç akıllarına getirmezler kahrolasıcalar.

Bazıları da doğal olsun diye, sıradan resimlerini konuşlandırırlar ki çoğu tesadüfen yakışıklı/güzel çıkmış resimlerdir bunlar-evet; Eril'inin Dışılı'nın eller cepte veya şuh pozlu tesadüfi resimleri... Bayanların bazıları; ellerine su dökemeyecekleri Duygu Asena, Meral Tamer, Yazgülü Aldoğan düşünselliği ile poz verirler (yazdığını sandıkları) yazılarında... Bu özentili Düşün Pozu Resimlerindeki Poz'la birleştiğinde öylesine bir kimyasal tepkime oluşuyor ki sıkıysa ayrıştır!.. Kısacası olguyu küresel olarak ele alırsak; somurtkan kendini beğenmiş, popülist ve ukala bu pozlar, yazının somurtkanlığı, ukalalığı ve popülizmi ile birletiğinde ortaya KOZMETİK bir kaos çıkmakta... çöz çözebilirsen!..

Resimlerin yazıya katkısını düşündüm, pek birşey gelmedi aklıma... Adam resmin pozuna mı baksın, yazının pozuna mı? Aksine dikkati dağılır insanın...

Ademin biri yazıyı anlamadı diyelim. Resime bakarak mı anlayacak? Resim yoksa yazının ORHAN PAMUK'u MU?.. Valla ben anlamadım! Biri çıkıp anlatsın! Niçin, neden bu resimler?..

Köşe yazısı için anlaştık. Gazetenin yazı işleri müdürü yazının içeriğinden çok resmin üzerinde durunca; "boy resmi göndersem olmaz mı?" diye olaya güldüşün boyutunda yaklaştım... Sonrasında "ukala ve popülist olduğuma kanaat getirmişler" Anlayacağınız vazgeçtiler... Üzüldüm çünkü; anlayamadılar... Ben onlardan önce vazgeçmiştim...

MİZAHOLOjİK ÖZLER

1. "Memur üvey evlat ise" hükümet hükmederek: "Her işçi memuru evlet edinecektir" şeklinde bir kanun hükmünde kararname çıkaramaz mı?! Acaba diyorum!..
2. Sabancı: "Ben de işçi çocuğuyum!" Yok ya! Biz seni ... Televole çocuğu zannetmiyorduk?..
3. Haberiniz ola yeni Türk büyüğümüz Eskimiş Mail Büyükerman Amuca Meclis başkanlığına aday. Küçük İbo'lara, Banu Alkan'lara, M. Topaloğlu'na, Televolelere vb. ara verin. Çeşni olur.
4. Murat Demirel iş bitirci bir gazeteciye 1 milyon dolar vermiş... Aklıma Liboş lakaplı Mehmet Barlas geldi. Bu işi ancak o çözer. Ülkemiz için "İki doğrunun iki yanlış" tarafından söylendiği de geldi aklıma... Aslında iki doğru iki yanlışı götürür ortada da birşey kalmaz ama ben bu, artı iki, eksi iki'yi yine de yazayım:

Birincisi: "Bu ülkeyi üçüncü sınıf insanlar yönetiyor" (M. Yılmaz)
İkincisi: "Bu ülkeyi medya karteli yönetiyor" (T. Çiller)

5. Murat Demirel Egebank'ı hortumlamış! Ayıp oluyor beyler. Her insanın, her ailenin bir mesleği vardır. Saygılı olalım lütfen!

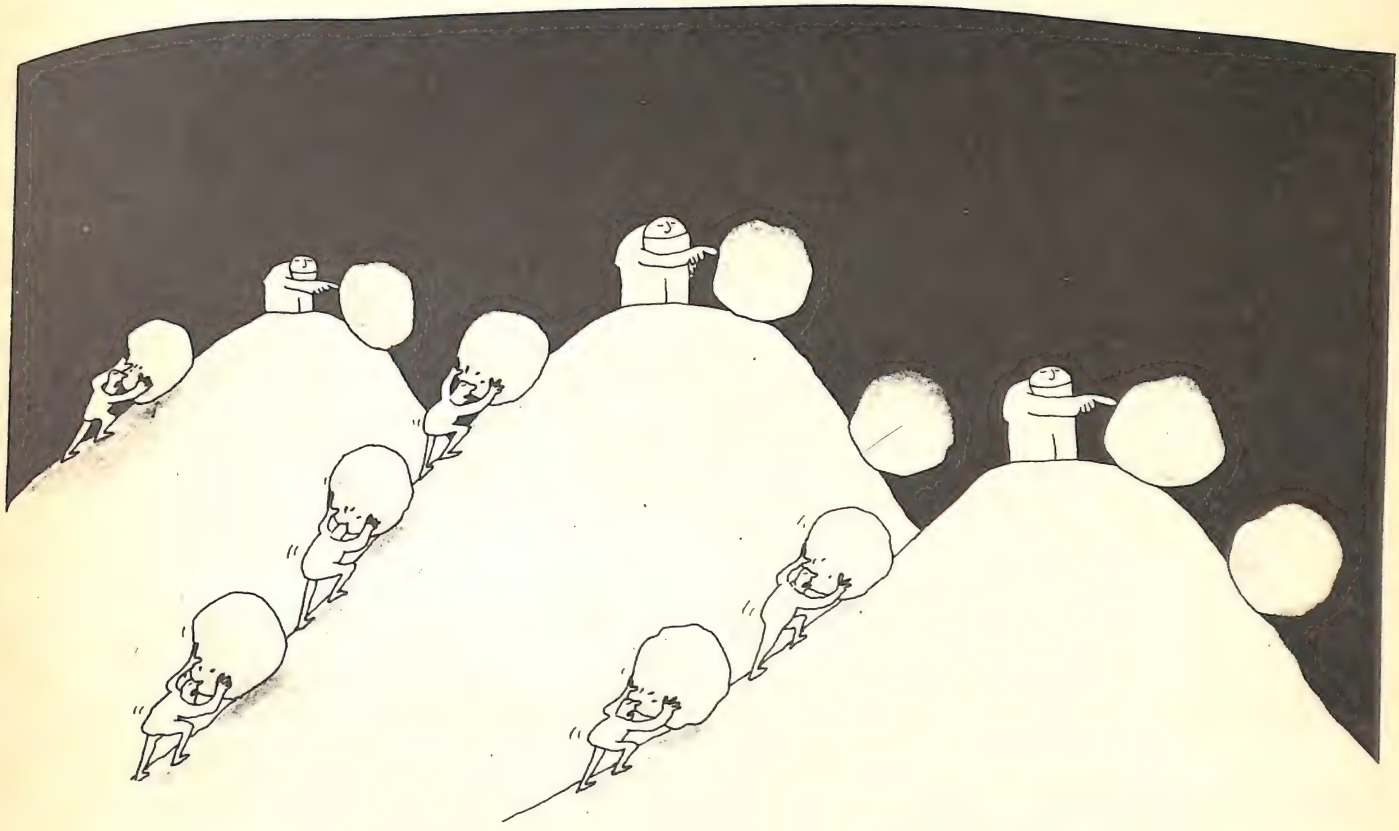

ORHAN COPLUGİL

KARİKATÜRİST ANEKDOTLARI

■

YENER ÇAKMAK

■

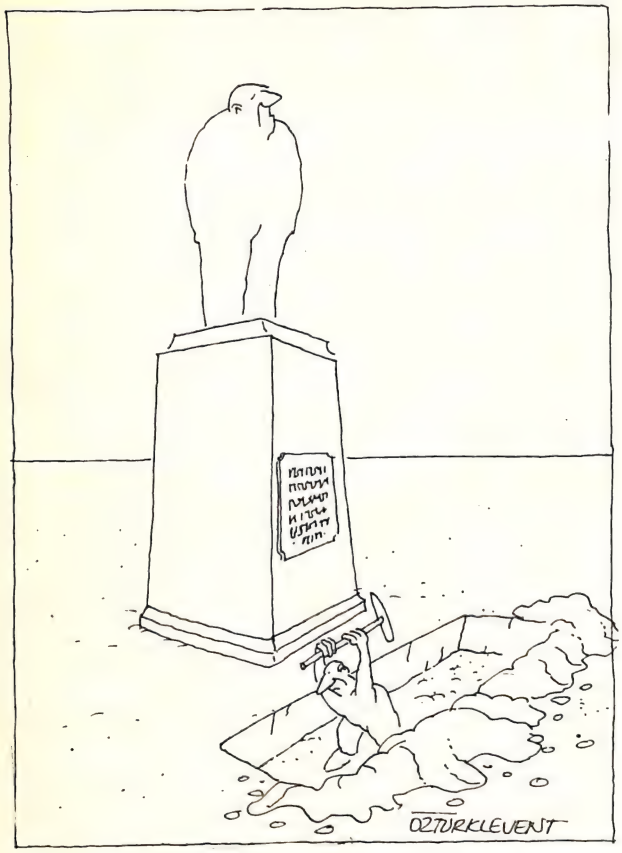

AKREP SOKTU

KEDİ YALADI

Adı Zeki, soyadı Beyner'in ne anlama geldiğini ve ona bu soyadını kimin verdiğini de bilmiyor. Basın kimliğine göre 1936 istanbul Fatih Hırkayı Şerif Defterdar doğumlu. Resmi kimliğine göre ise 1930 Kayseri doğumlu.

Çocukluğu Üsküdar'da geçiyor. Uzun yıllar Karacaahmet Mezarlığı ona mekân oluyor. Haydarpaşa tren istasyonunda su satarak veya raylardan kömür toplayarak geçiniyor. Artık kendisine yaşamın haram olduğuna iyice kanaat getirmeye başladığı günlerden bir gece, "Nuhkuyusu'nda yattığım harabede ayağımı akrep sokmuştu. Nereden çıktığına hâlâ şaştığım bir kedi geldi, akrebin soktuğu yeri yaladı, yaladı. (O zaman kedilerin dilinin testere gibi olduğunu anladım). Nasıl iyi geldi anlatamam. Şaşkınlığım geçince kediyi aramaya başladım. Koydunsa bul!... Yok olmuştu."

MEHMET BALTAOĞLU

MEHMET ALİ TÜRKMEN

CUMHUR GAZİOĞLU

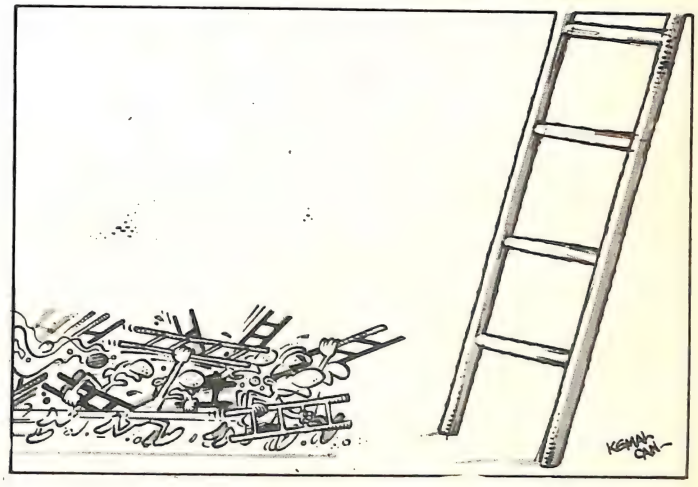

KEMAL CAN

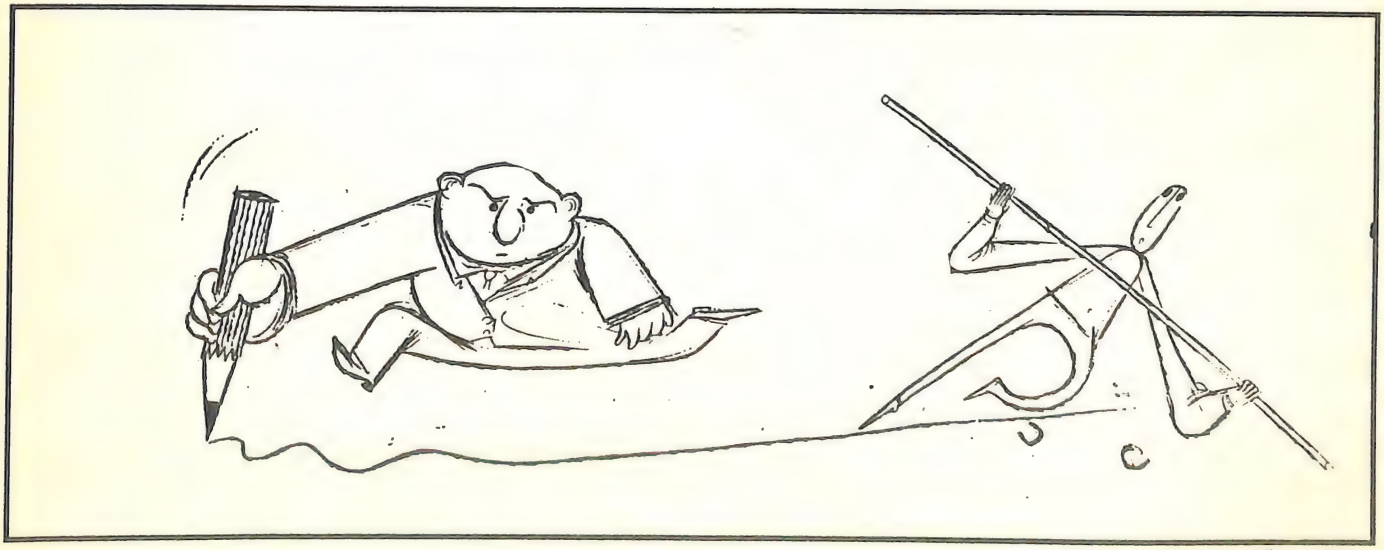

OĞUZ GÜREL

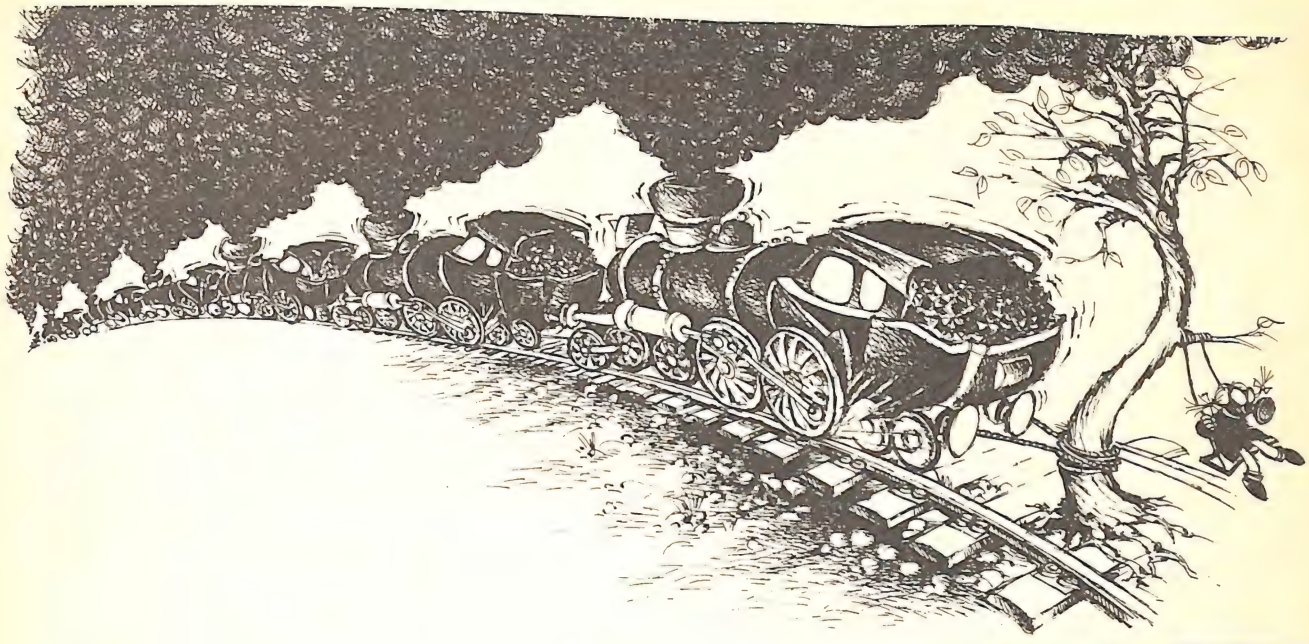

MEHMET BALTAOĞLU

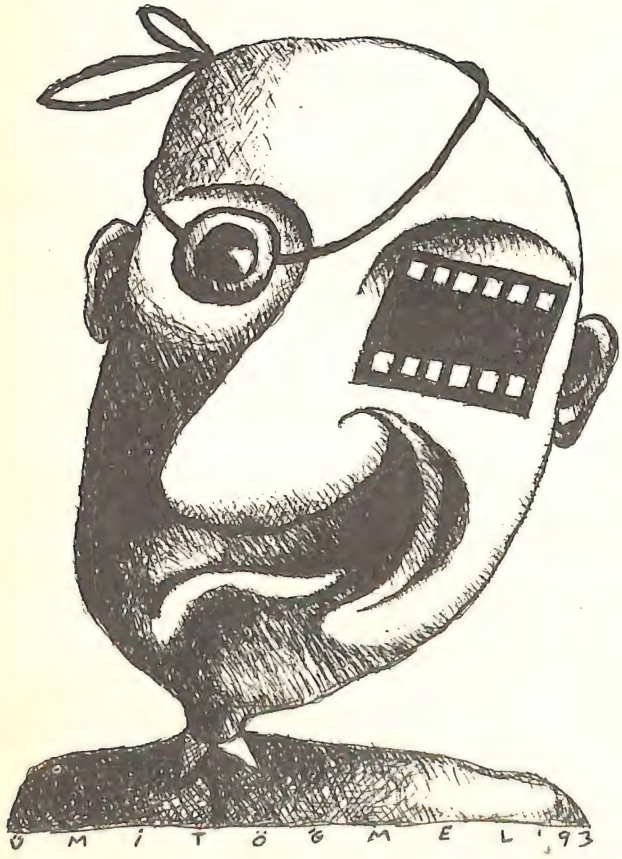

ÜMİT ÖĞMEL

OHANNES ŞAŞKAL

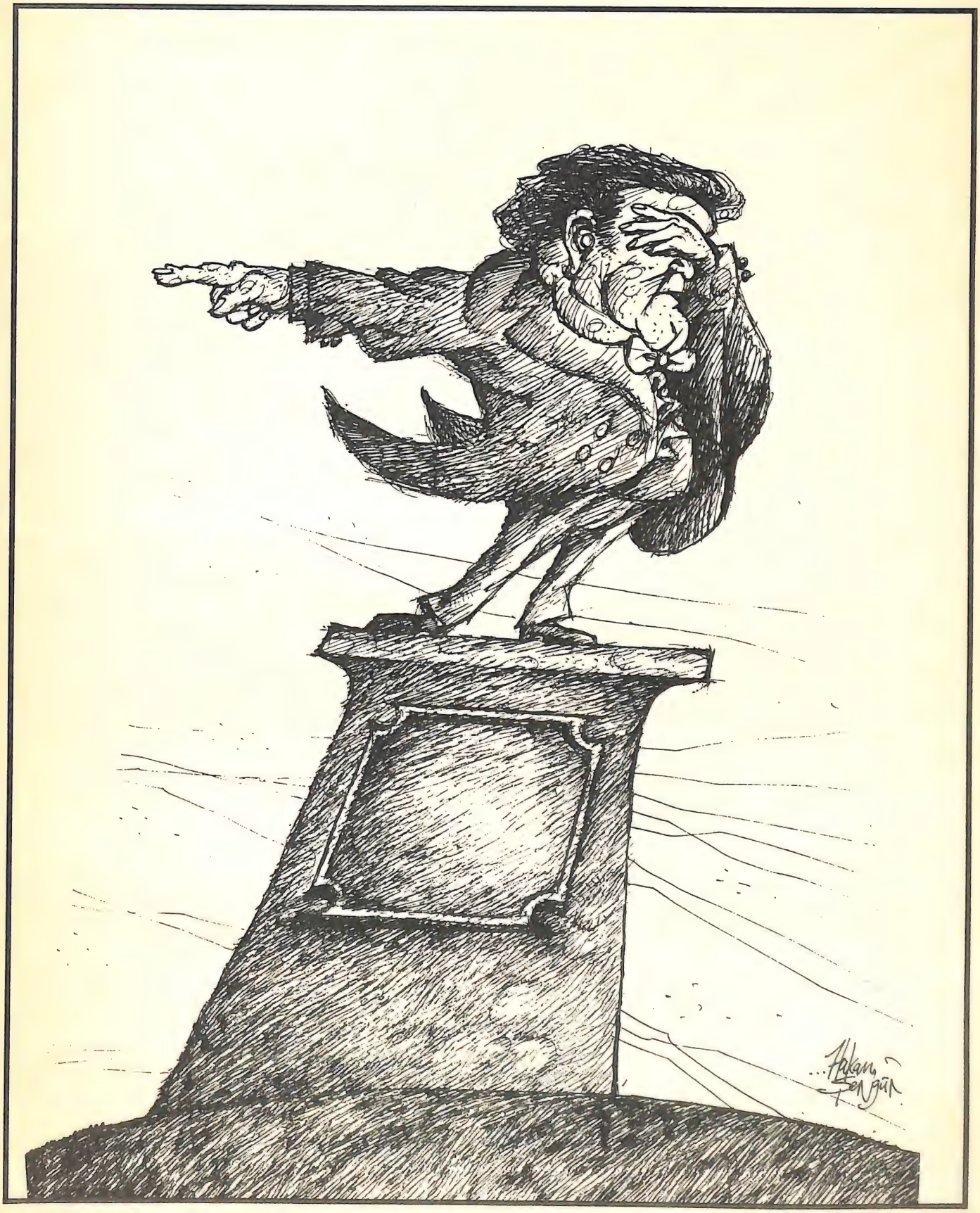

HAKAN ŞENGÜN

KARİKA TÜRKÜCÜ

temmuz mazide kaldı

bülent okutan

Temmuz ayı size neyi anımsatır? "Yaz tatilini, denizi, sıcak kumsalları, memura yapılacak ikinci kademe zammını... o kadar." Başka "Ha unutuyordum az kalsın Süheyla'nın doğum gününü." Başka başka neyi? "Başka ne olsun canınızın sağlığını." Unuttuğunuz bir şey var mı diye soruyorum. Belleğinizdeki cüzdanı bir yoklayın bakalım. "Anladım, sizden aldığım beş milyonu hatırlatmak istiyorsunuz. Borcum borç öderiz efendim" Hayır size, demokrasinin yara aldığı, insanların 21. asırda diri diri yakıldığı bir günün nasıl unutturulduğunu ima etmek istedim. Bunların hepsi spekülasyon mu diyorsunuz? Yoksa siz de her şeyin yolunda olduğunu mu savunuyorsunuz?Felaket tellalları, ikinci cumhuriyetçiler, din simsarları, siyasi senaristler, tekerleğe taş koyan taşlılarla serbest pazar ekonomisi esnafı ve bunun gibi puşt takımının tezgâhı olduğunu mu söylüyorsunuz.

Yani kaygulanacak bir şey yok mu? Ölen öldüğü ile kaldı kalanlara salam mı olsun? Karlı sokaktaki zerrelere ayrılmış, çayyolunda havaya uçurulmuş, evinde, sokakta vurulmuş ve bil cümle bombardumandan nasibini almış aydınların da mı unutturulmak istendiği konusunda az da olsa kuşkunuz ve endişeniz yok. O halde sizin afyonunuz henüz patlamamış. Hadi biraz daha kaymağını alın, derin uykunuzun. Uyandığınızda size yurttan sesler kadınlar topluluğundan uygun bir teke zortlatması sunacağız. Eğer tatilde o yörede iseniz, iyi gider.

Sıcak bir temmuz günü Turhan Selçuk ve Semih Balcıoğlu üstadları hava alanından alıp, derneğin Ankara bürosuna gelmiştik. Madımak oteli katliamının cenaze töreni vardı o gün. Dernek olarak törene katılacaktık. Sevgili meslektaşımız Asaf Koçak'ın portresi gelmişti. Çerçeve tahtaları biraz uzun kesildiğinden derneğin olduğu binanın kapıcısı "Ali Dayı"dan testere istemiştik. Bizim dernek binasına gelenler mutlaka bilir ve anımsar, bizim Ali Dayı çok kilolu, kıllı ve kalın bir adamdır. Dik saçları ve bıyıklarını hiç taramaz, duruş ve konuşma biçimi ile de çok kaba biridir.. Kalbinin temizliği ise fizyolojisi ile tezat teşkil eder. Hoş elmanın da kabası iyi olur derlerse de karanlıkta böyle birinin karşıma çıkmasını ben de pek arzu etmem.

Üstatların cıgaraları fosurdatıp demli çaylarımızı içerken, bu katliamın perde arkasını, konuşuyorduk. Turhan Selçuk parmağı ile bir işaret yapıp "Oğlum Semih, Aziz'i boğmaya kalktılar dumanla, 35 kişiyi de yaktılar. Bu ülkede şeriat şov yapmaya başladı. Aman ha ayağını denk al!" dedi. Semih bey de bu konuda gergindi.

"Valla bizim sonumuz da iyi görünmüyor, Allah'tan hayırlısı." dedi. Turan bey itiraz etti: "Bizi matrak adamlar diye görürlerse yakmazlar, kör testere ile keserler." diye gerici ve hizbullahlara bir alternatif sundu. Ve arkadaşlardan biri kapıyı açtı. Semih beyle benim yüzüm kapıya dönüktü. İçeri elinde testere ile Ali Dayı girdi. Semih bey iyi bir espri bulmanın naklen tadını çıkarıyordu: "Belki inanmayacaksın ama duydular ve galiba bizi kesmeye geldiler!" dedi. Ali Dayı neden güldüğümüzü anlamamıştı ama elinde testere, o da bizimle gülüyordu. "Mettün Bekker destereyi getidüm nireyü gesecez?"

Dün 68 kuşağı olmakla övünen bazı lümpen sosyalistler, bugün göbeğini kaşıya kaşıya puro içen, yeşil donlarla konuşan kapitalist oldular. Onların ortaya attığı devrimci sohbetleri kesebilirsin Ali Dayı... Akdere'de faşistler sıkıştırmıştı ya gece yarısı sen de tabanca niyetine cep kanyağı şişesini çekmiştin, herifler tabanları yağlamıştı di mi? "Ya sen Siyasalın önünü hatırlıyor musun? Molotof kokteyli atarken şişe elektrik teline çarpıp bize geri gelmişti de senin yeni pantolon alev almıştı... Hey gidi günler be..." "Bu ülkede özgürlük ve demokrasi adına bir heykel dikilecekse bizi diksinler valla..."

Bu geyikolojik muhabbetler böyle sürerken bir anıları daha geldi akıllarına bu iki devrimci arkadaşın "Bir ramazan günü sizin okulun sağcıları bizim kahveye saldırmıştı da, Erdal'ın kafasında okey ıstakası kırmışlardı. O Erdal'ı hiç görüyor musun?" "Günaydın beyim! Erdal devrimci mücadelesine öteki tarafta devam ediyor. Rahmetli olalı yedi sene oldu." Tüü... İnan ki duymadım senin nasıl haberin oldu?" Diğeri biraz mahçup, biraz ürkek karşılık verdi: "O gün onun kafasında ıstaka kıran Komando Selami'den. Biliyorsun o benim dükkân komşum. Hem ailece de görüşüyoruz. Benim oğlan yok mu ya Ulaş Can, Selami'nin kızı Asena ile çıkıyormuş. Yani bir yerde dünür filan oluyoruz." Öbürü çok şaşırmıştı: "Vay be şu feleğin işine bak!"

Bizim toplum tezat-mezat toplumudur. Cunta anayasasını önüne koydunuz mu %90'ı kabul edip bağrına basar. Daha sonra da temel özgürlükler adına gözyaşları sel olup yaygara yaparlar. Adamları vatan haini ilan edip asarlar, üç beş yıl sonra da iade-i itibar meselesi haline getirip, anıtmezar yaparlar. Bakın ne geldi aklıma; İstanbul'da siyasi bir miting sonrası durumdan hayli memnun kalan iki siyaset adamı, otomobilde söyleşiyorlar. O miting günü Taksim'de beklediklerinden çok kalabalıkla karşılaşıyorlar. İkisi de durumdan hoşlanıyor. İsmi lazım olmayan genel sekreter, başkana dönerek ellerini oğuşturuyor: "Ne dersiniz sayın başkanım. İstanbul'u böylece ele geçirdik. Kalabalığa bakarsanız bizden bir oy bile sekmez." Genel Başkan olan zat , genel sekreter kadar iyimser ve peşin hükümlü değildir. O insanımızın yapısını daha iyi bilmektedir. Daha realist, daha temkinlidir. "Aman üstat sakın yanlış yapmayalım. Kalabalığa ve tezahürata aldanmayalım, bunlara hiç güven olmaz. Bir bakarsınız Taksim'de heykelinizi dikerler, Kabataş'a ininince de ananızı s....."

Dün Madımak otelindeki olayların ardından bağrımız ne kadar yanık ise bugün bununla ilgili olarak devrimci geçinen popülistler, spekülasyon yaratmada yarış ediyorlar. Hani bazı gericilerin durup durup hizip ürettikleri gibi. Diyorlar ya; Atatürk ölünce cenaze namazı kılınmış mı, kılınmamış mı? Eğer kılınmışsa mesele yok, yok hayır kılınmamışsa; sayılmaz efendim. Emperyalistlere, gözü dönmüş faşistlere ve kanımızı emen kapitalistlere karşı bir kurtuluş savaşı daha yapsın. Bir bağımsızlık mücadelesi daha versin.

Sanırım Temmuz ayının size neler hatırlattığını ve neleri unutmamanız gerektiğini bir daha açtım.

BİR KARİKATÜR ALBÜMÜ / BİR KARİKATÜRCÜ

KARİKATÜR USTASI SEMİH BALCIOĞLU'NUN **"YAZISIZ ÇİZGİLER"** İSİMLİ KARİKATÜR ALBÜMÜ 1971 YILINDA CEM YAYINEVİ TARAFINDAN BASILMIŞTIR.
1928 YILINDA İSTANBUL'DA DOĞAN BALCIOĞLU DEVLET GÜZEL SANATLAR GRAFİK BÖLÜMÜ MEZUNUDUR. YURT İÇİ VE DIŞINDA BİRÇOK ÖDÜL VE SERGİ SAHİBİ OLAN ÇİZERİN, KARİKATÜRLERİ ÇEŞİTLİ ÜLKELERDE YAYIMLANDI.
1970 YILINDA FERİT ÖNGÖREN VE TURHAN SELÇUK'LA KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİNİ KURDU.
YARIM ASIRDIR KARİKATÜR ÇİZEN BÜYÜĞÜMÜZ USTAMIZ SEMİH BALCIOĞLU'NA BOL ÇİZGİLİ, AYDINLIK VE BOL KAHKAHALI GÜNLER DİLERİZ.

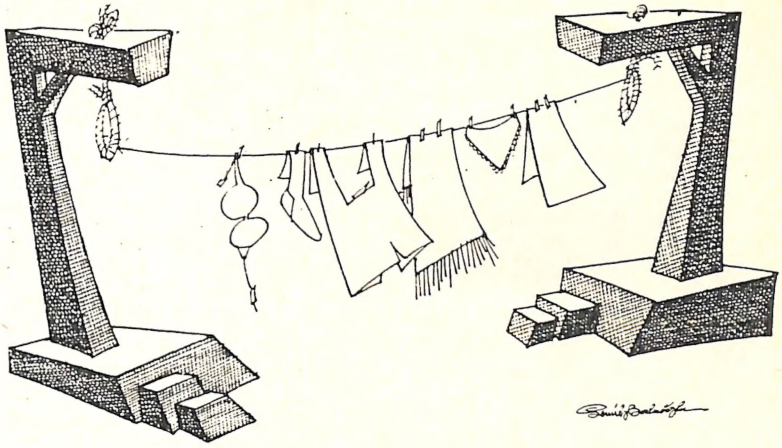

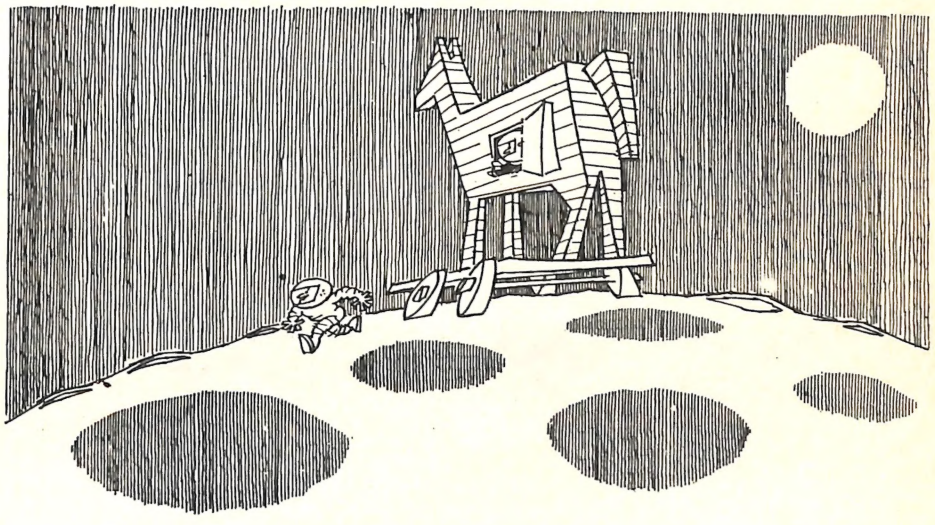

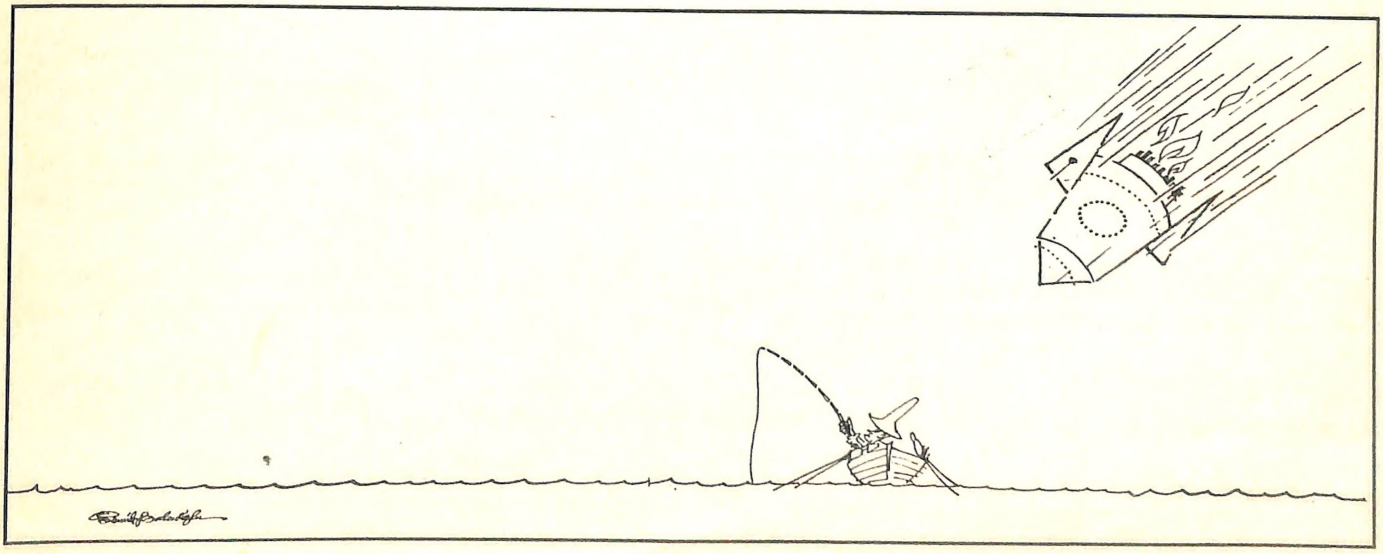

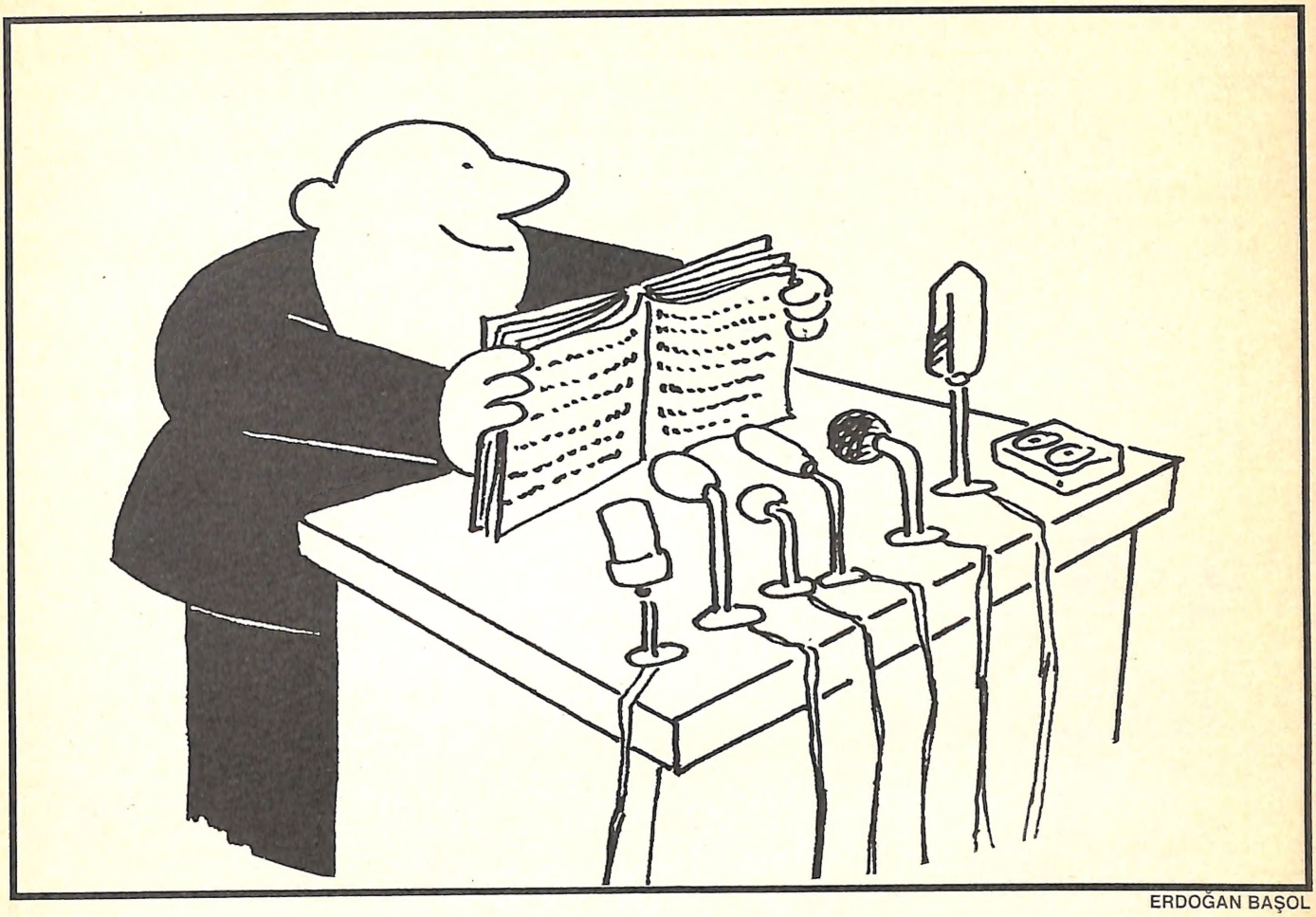

ERDOĞAN BAŞOL

CEVREMDEKİLER — GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU

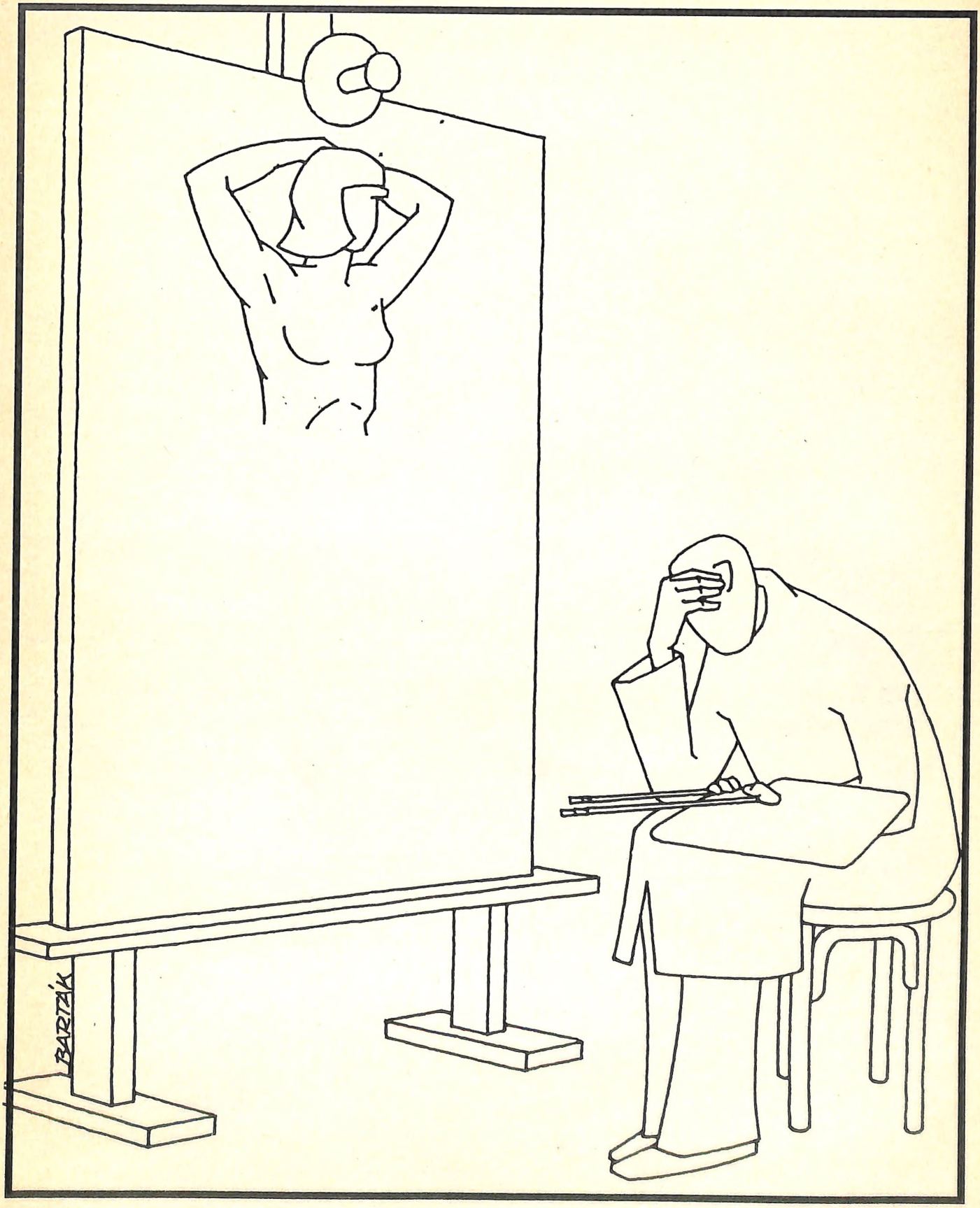
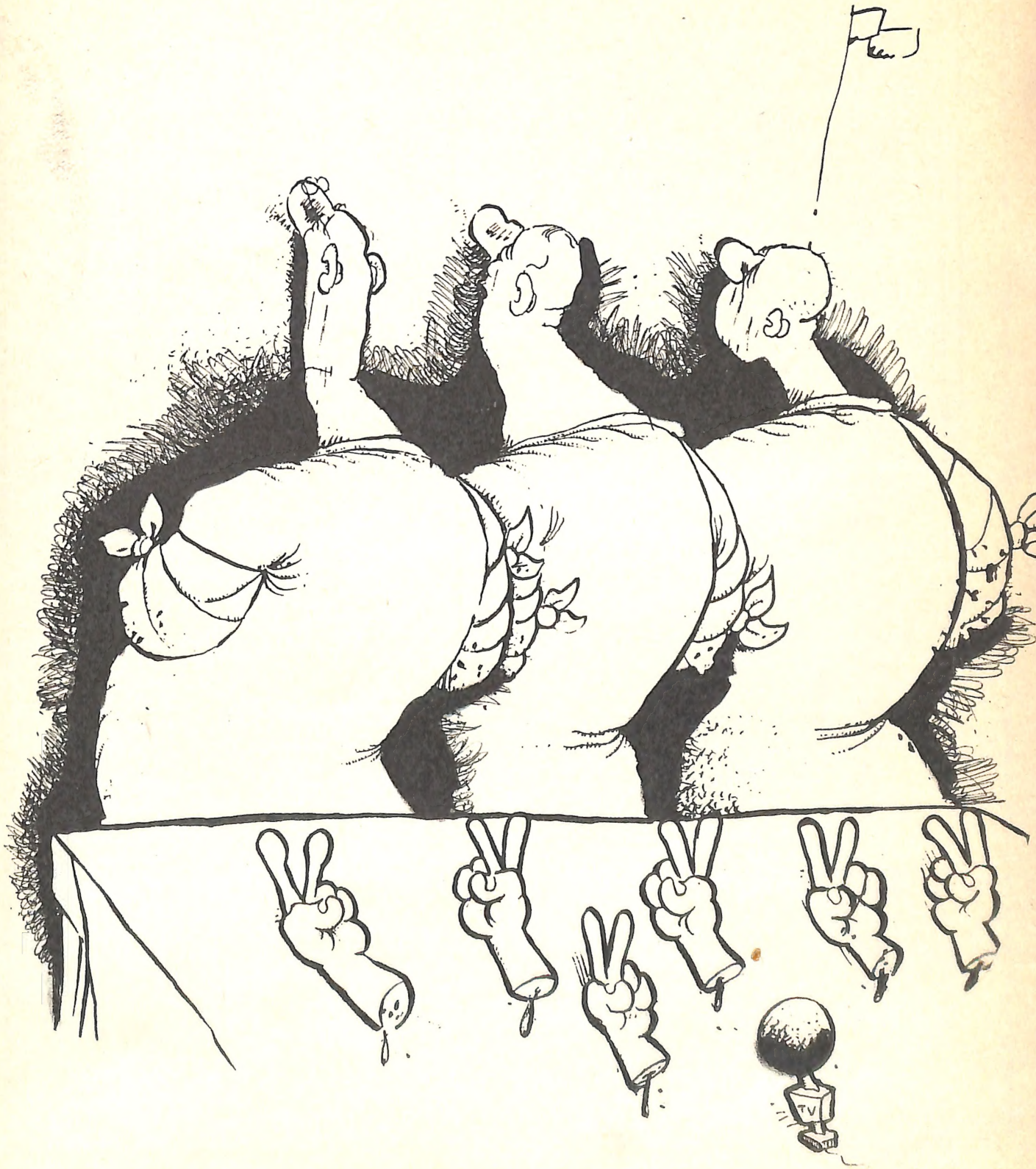
MİROSLAV BARTAK (ÇEK CUMHURİYETİ)